

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Πανελλήνιος Σύλλογος
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας

Τριμηνιαίο φιλοτελικό & πολιτιστικό περιοδικό

Έτος 14^ο, Αρ. 56. Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2013

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση, Έτος 14^ο, Τεύχος 56^ο, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2013
Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
Εκδότης-Διευθυντής: Π.Λεούσης.
Συντακτική Επιτροπή: Π.Λεούσης, Π.Καγκελάρης, Θ. Απέργης
Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση. Τηλ. 210 2825134, e-mail: p_leoussis@hotmail.com
www.thematic-philatelist.gr, <http://themaphila.blogspot.com>
Υπεύθυνος τυπογραφείου: "NO+ADO", Κυριάκος Αλεξίου & Σια ΕΕ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη. Ετήσια Συνδρομή € 15. Εγγραφή € 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CONTENTS

Γράμμα του προέδρου	1	Editorial	1
SS Pasteur: Οι περιπέτειες ενός πλοίου	2	SS Pasteur: The adventures of a ship.....	2
Γαλάγος, ένα παράξενο ζώο	5	Galago, a stranger animal	5
Νέρων. Ανθρωπόμοφο τέρας ή δυσφημισμένος ηγεμόνας	6	Nero; Anthropomorphic monster or a libeled sovereign?	6
"Cavallini", τα πρώτα φιλοτελικά "άλογα"	9	"Cavallini", the first philatelic "horses"	9
Παιωνία, "πασέων βοτανέων βασιληίδα"	10	Peony, "the queen of all plants"	10
Στη μνήμη της Λάικα	11	To the memory of Laika	11
Τα μαχαιροπήρουνα!	12	The cutlery!	12
Εθνική Έκθεση ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013	16	National Exhibition "Hellas-Cyprus 2013"	16
Οι πέντε Άγιοι Προστάτες της Ευρώπης	19	The five Saints, protectors of Europe	19
Αναδρομή στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις	20	History of the Hellenic philatelic exhibitions	20
Οι γκάουτσο	24	The gauchos	25
Αλαίν Μιμούν	27	Alain Mimoun	27
Πιρόγα, κανό, καγιάκ	28	Pirogue, canoe, kayak	28
Αλ.Μαυροκορδάτος και Έντ.Τζον Τρελάνυ	32	Alexandros Mavrokordatos-Edward John Trelawny	32
Ανοιχτή Επιστολή: Γραμματόσημα Πολωνών Αιχμαλώτων Πολέμου	34	Open letter: Stamp issues of the Polish Prisoners of war	34
Αχ! Αυτό το πλάνο	37	Thematic plans	37
Ζωντανή φάτνη	38	The "presepe vivente" (living nativity scenes)	38
Νέες εκδόσεις Ελλάδας - Κύπρου	40	New issues of Greece - Cyprus	40
Δικά μας και δικά σας νέα	44	Philatelic news	44

Εικόνα εξωφύλλου: Γραμματόσημα από το άρθρο "Πιρόγα, κανό, καγιάκ".

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal. Year 14th. No 56, October-December 2013
Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY
Editor-Director: Pantelis Leoussis
Editorial Committee: P. Leoussis, P. Cangelaris, Th. Apergis
Address: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens
Tel. +31- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

www.thematic-philatelist.gr, <http://themaphila.blogspot.com>

The journal is distributed gratis to the members
Annual subscription € 15. New members' subscription € 5

Διοικητικό Συμβούλιο 2013-2015 Πανελληνίου Συλλόγου Θεματικού Φιλοτελισμού

Παντελής Λεούσης, Πρόεδρος
Παναγιώτης Καγκελάρης, Αντιπρόεδρος
Σπύρος Παπαγιάννης, Γεν. Γραμματέας
Βασίλης Πετρόχειλος, Ταμίας
Αλέκος Ιατρίδης, Έφορος
Θανάσης Απέργης (Θεσσαλονίκη), μέλος
Αριστομένης Καλυβιώτης (Καρδίτσα), μέλος

Εξελεγκτική επιτροπή:
Βασίλης Αποστολόπουλος
Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος
Ευάγγελος Ολύμπιος

Υπαίθρια κυριακάτικη αγορά γραμματοσήμων στα Ιλίσια Πεδία του Παρισιού

Ο **Θεματικός Φιλοτελιστής** έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό,
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο,
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, BALKANFILA 2012 Μεγάλο Αργυρό,
Ελλάδα-Κύπρος 2013 Μεγάλο Αργυρό

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας και το blog:

www.thematic-philatelist.gr

<http://themaphila.blogspot.com>

Προς τους φίλους αναγνώστες...

Αγαπητοί φίλοι,

Το σημαντικότερο φιλοτελικό γεγονός που σημάδεψε το πρόσφατο διάστημα ήταν ασφαλώς έκθεση ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013. Ήταν μια εκδήλωση που είχαμε ανάγκη. Από την περασμένη έκθεση εθνικού επιπέδου, την PATRAPHILEX 2010, πέρασαν τριάμισυ ολόκληρα χρόνια. Μεγάλο διάστημα για μια ευρωπαϊκή χώρα.

Τελικά η ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 ήδη κατατάχτηκε στον πίνακα των επιτυχημένων εκθέσεων. Πολύ καλή οργάνωση, όμορφα εκθέματα, ικανοποιητική προσέλευση επισκεπτών – με βάση τα ελληνικά δεδομένα-, ενδιαφέρουσες παράλληλες εκδηλώσεις.

Ωστόσο, αυτή η έκθεση είχε δύο σημαντικά, ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που την έκαναν ξεχωριστή. Πρώτον, έγινε με πολύ μικρότερη δαπάνη, τόσο των εκθετών για το ενοίκιο των πλαisiών, όσο και των οργανωτών, αποδεικνύοντας πως θυσιάζοντας κάποια παραδοσιακά προνόμια των εκθετών (μετάλλια, καταλόγους κλπ.) θα μπορούσαμε να βιώνουμε συχνότερα τη χαρά παρόμοιων εκδηλώσεων.

Δεύτερο, πολύ σημαντικό επίσης, ήταν το γεγονός της πολύ καλής συνεργασίας των δύο αθηναϊκών σωματείων, ΕΦΕ και ΦΕΑ, καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης. Όλοι όσοι αγαπούν αληθινά τον ελληνικό φιλοτελισμό, χάρηκαν και χαιρέτησαν το γεγονός. Ένα γεγονός που λίγο καιρό πριν δεν έμοιαζε εφικτό.

Επειδή όμως η τελειότητα συναντάται μόνο στον παράδεισο –έτσι λέγεται τουλάχιστον-, κάποιο ψεγάδι εμφιλοχώρησε και στην ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013. Ψεγάδι που πλήρωσε ο φιλοτελισμός που εμείς θεραπεύουμε: Ο θεματικός. Η Οργανωτική Επιτροπή, ενώ φρόντισε με προσοχή ποιους κριτές θα τοποθετήσει στις άλλες φιλοτελικές τάξεις, δεν έδειξε ανάλογη φροντίδα για τις –λίγες στ' αλήθεια- θεματικές συλλογές. Τελικά, μεσολαβούσης και της ασθένειας ενός γνωστού παραδοσιακού κριτή που χρησιμοποιείται και ως θεματικός, τα θεματικά εκθέματα κρίθηκαν από άλλους, πανάξιους ελλανοδίκες, όχι όμως γνώστες των ιδιαιτεροτήτων του θεματικού φιλοτελισμού.

Ακούστηκαν και γράφτηκαν παράπονα. Δεν είναι όμως ούτε σκόπιμο, ούτε επιτρεπτό να τα σχολιάσουμε. Δεν κρίνουμε το αποτέλεσμα. Αυτές ήταν οι κρίσεις. Θα τις δεχτούμε ως σωστές, όπως η δεοντολογία ορίζει. Αυτό για το οποίο παραπονούμαστε είναι η εντύπωση μιας κάποιας απαξίας για τη δική μας φιλοτελική τάξη. Από φιλοτελιστές μάλιστα που γνωρίζουμε ότι εκτιμούν το θεματικό φιλοτελισμό και αναγνωρίζουν την ισότιμη αξία του.

Εξαιρώντας πάντως την προσωπική, ας πούμε "ταξική" πικρία μας, θα επαναλάβουμε ότι η ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 ήταν μια επιτυχημένη έκθεση. Μακάρι να γίνονται τέτοιες πιο συχνά.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ σε όλους

Ο πρόεδρος

“Ήμουν κι εγώ εκεί!”

“SS PASTEUR” ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΠΛΟΙΟΥ

του Παντελή Λεούση

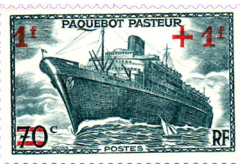
Αναζητώντας μερικά non émis γραμματόσημα για μία θεματική εργασία που ετοιμάζω, βρέθηκα μπρος στο γνωστό "Paquebot Pasteur" (επιβατηγό Παστέρ) του 1941. Ερευνώντας τους λόγους που δεν κυκλοφόρησε παρόλο που εκτυπώθηκε, οδηγήθηκα στην ιστορία του πλοίου και βρέθηκα μπρος σε μία τεράστια έκπληξη: Διαπίστωσα πως ήμουν και εγώ ένας από αυτούς που περιδιάβηκαν στα καταστρώματά του, που από τα πλαινά της γέφυρας αγνάντευα τον ορίζοντα, ένιωσα την πνοή του πελαγίσου αγέρα να μου δροσίζει το πρόσωπο.... Επί εννέα ολόκληρους μήνες!

Αυτό το ιστορικό καράβι ναυπηγήθηκε το 1939 ως επιβατηγό, στα ναυπηγεία του Saint-Nazaire της Γαλλίας. Το πρώτο του όνομα ήταν SS *Pasteur*, προς τιμή του μεγάλου Γάλλου γιατρού Λουί Παστέρ. Είχε εκτόπισμα 29.253 τόνων, κινείτο με τουρμπίνες ατμού, ήταν το τρίτο ταχύτερο πλοίο της εποχής του και ιδιοκτητής του ήταν η "Εταιρεία Νοτίου Αμερικής". Προορισμός του η σύνδεση Ευρώπης-Νοτίου Αμερικής.

Το μοναδικό ψηλό φουγάρο του και οι δύο ιστοί στο μπροστινό και στο πίσω μέρος του σκάφους το έκαναν να ξεχωρίζει. Η σιλουέτα του ήταν απόλυτα αναγνωρίσιμη.

Η καθέλκυσή του έγινε στις 15 Φεβρουαρίου 1938, στο Saint-Nazaire, παρουσία της Vallery-Radot, αναδόχου του σκάφους και συζύγου του εγγονού του Λουί Παστέρ. Όμως, μία πυρκαγιά καθυστέρηση την είσοδό του σε δράση.

Το παρθενικό ταξίδι του μεγαλόπρεπου

Εκδόθηκε το 1939 σε ανάμνηση του πρώτου του απόπλου. Δεν κυκλοφόρησε λόγω κήρυξης του Πολέμου. Κυκλοφόρησε επισήμως στις 17/05/1941.

Όταν το πλοίο επιτάχτηκε από τους Άγγλους, εντάχτηκε στην εταιρεία "Cunard line".

τάχτηκε και μεταφέρθηκε σε ένα αγκυροβόλιο κοντά στη Βρέστη που το έλεγαν "Νεκροταφείο πλοίων". Εκεί βάφτηκε ανοικτό γκρι, εφο-

Το Λουί Παστέρ ήταν ένα από το ωραιότερα και μεγαλύτερα υπερωκεάνια της εποχής του.

πλοίου πραγματοποιήθηκε στη Μάγχι, μετέφερε 500 προσκεκλημένους επιβάτες και διάρκεσε από 19 έως 20 Αυγούστου 1939.

Με την ευκαιρία αυτής της κρουαζιέρας τυπώθηκε το γνωστό γραμματόσημο με την εικόνα του πλοίου.

Η έναρξη των εχθροπραξιών στην Ευρώπη οδήγησε στην ματαίωση των επίσημων εγκαινίων που είχαν προγραμματιστεί για τις 9 Σεπτεμβρίου. Ματαιώθηκαν επίσης και δύο διατλαντικές κρουαζιέρες εκείνης της χρονιάς. Το σκάφος επι-

τάχτηκε με 2 κανόνια των 90 mm τύπου "Saint-etienne 1892" και 4 αντιαεροπορικά πυροβόλα που τοποθετήθηκαν γύρω από το φουγάρο.

Πρώτη αποστολή του ως βοηθητικό πολεμικό πλοίο ήταν να μεταφέρει στις Νήσους Orkney, τον Απρίλη του 1940, ένα

τμήμα του Εκστρατευτικού Σώματος που προοριζόταν για την εκστρατεία της Νορβηγίας.

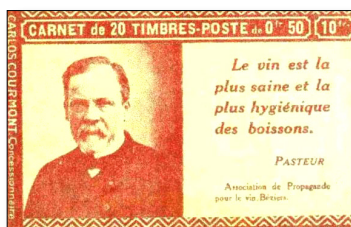
Τον Ιούνιο του ίδιου έτους επιφορτίστηκε με τη μεταφορά στο Χάλιφαξ του Καναδά 213 τόνους χρυσού από τα αποθέματα της Τράπεζας της Γαλλίας.

Στις 9 Αυγούστου 1940, μετά τη συνθηκολόγηση της Γαλλίας, το πλοίο κατασχέθηκε από τους Άγγλους και η διαχείρισή του ανατέθηκε στη βρετανική ναυτιλιακή εταιρεία CUNARD. Χαρακτηρίστηκε ως "HTMS" (Πλοίο του Στρατεύματος της Αυτού Μεγαλειότητας) και νέα έδρα του έγινε το Λίβερπουλ.

Μετά από μερικές αλλαγές το καλοκαίρι του 1940, όπως η προσθήκη νέων κανονιών και σωσίβιων λέμβων και, στη συνέχεια, ενός ραντάρ τον Ιούνιο του 1942, το *Pasteur* έγινε ένα από τα 7 "Θαλασσιά Θηρία των Συμμάχων". Η αποστολή του τώρα είναι να μεταφέρει στρατεύματα στο μέτωπο και να φέρνει πίσω τους αδειούχους, τους τραυματίες και τους αιχμαλώτους.

Με το τέλος του πολέμου είχε καλύψει 370.669 μίλια και είχε μεταφέρει περίπου 300.000 άτομα, οι 250.000 από του οποίους ήταν στρατιώτες.

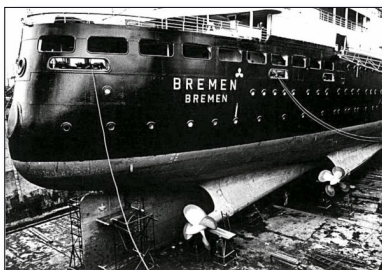
Υπό γαλλική διοίκηση επέστρεψε στις 4 Οκτωβρίου 1945, αλλά επεστράφη ολοκληρωτικά στη Γαλλία μόνο στις 12 Απριλίου 1946. Λίγο μετά πήρε και τα αρχικά του χρώματα:

Το SS *Pasteur* πήρε το όνομά του προς τιμή του σπουδαίου γιατρού Λουί Παστέρ (Τευχίδιο με απόφθεγμά του σχετικό με το κρασί.)

μαύρο το κύτος, λευκή η υπερκατασκευή και σαμούα το φουγάρο.

Τον Οκτώβριο του 1945, το *Pasteur* πραγματοποιήσε το πρώτο μεταπολεμικό ταξίδι του με προορισμό την τότε Ινδοκίνα (Μασσαλία – Σαϊγκόν). Μετέφερε 4.700 άνδρες της 9ης Μεραρχίας Αποικιακού Πεζικού και 500 άνδρες πλήρωμα. Μέχρι το Φεβρουάριο του 1956 συνδέει τη Γαλλία με λιμένες της Ινδοκίνας, σε 15 έως 20 ημέρες, ενώ πραγματοποιεί επίσης αποστολές σε Καζαμπλάνκα, Ντακάρ, Μαδαγασκάρη, Αλγέρι, Οράν.

Το SS *Pasteur* στα ναυπηγεία της Βρέμης. Μόλις άλλαξε το όνομά του σε SS *Bremen*.

Τον Ιούλιο του 1956 το *Pasteur* αποσύρθηκε από την ενεργό δράση έχοντας στο ενεργητικό του τη μεταφορά 750.000 στρατιωτικών και έχοντας διανύσει 1.250.000 ναυτικά μίλια. Για τη δράση του αυτή το πλοίο παρασημοφορήθηκε δύο φορές με τον Πολεμικό Σταυρό της Γαλλίας.

Οστόσο, λίγους μήνες μετά, με τα γεγονότα της Αλγερίας, κρίθηκε αναγκαίο να χρησιμοποιηθεί και πάλι. Τον Αύγουστο του 1956 επανεξοπλίστηκε και χρησιμοποιήθηκε για την μεταφορά στρατιωτών σε Αλγερία, Αίγυπτο και αλλού.

Στις αρχές του 1957 οι Γάλλοι θεώρησαν ότι το Υπερωκέανιο *Παστέρ* είχε ολοκληρώσει την προσφορά του. Στις 25 Ιανουαρίου 1957 το παρόπλισαν οριστικά και το μετέφεραν και πάλι στο "Νεκροταφείο των πλοίων".

Οστόσο, εκεί δεν έμεινε για πολύ. Λίγους μήνες μετά προκάλεσε το ενδιαφέρον της γερ-

Bremen και *Regina Magna* (Μεϊζων Βασίλισσα). Δύο από τις "μεταμορφώσεις" του SS *Pasteur* Με το *Regina Magna* με συνδέουν εννέα μηνών αναμνήσεις!

μανικής ναυτιλιακής εταιρείας Lloyd Norddeutscher (NDL). Το αγόρασε, το μετέφερε στα ναυπηγεία Bremer Vulkan, στη Βρέμη της Γερμανίας, και επί 16 μήνες το επισκεύαζε, αλλά και το υπέβαλλε σε σημαντικές μετατροπές, κυρίως για την αύξηση της μεταφορικής του ικανότητας. Οι πιο εμφανείς εξωτερικές μετατροπές ήταν η αντικατάσταση ολόκληρης της γέφυρας και η κατασκευή νέου φουγάρου. Τελικά, το Παστέρ μετονομάστηκε σε *Bremen*. Ήταν η 5η φορά που δινόταν αυτό το όνομα σε γερμανικό πλοίο.

Το "νεοβάφτιστο" *Bremen* άρχισε τη νέα σταδιοδρομία του στις 9 Ιουλίου 1955. Έκτοτε, και για 10 χρόνια, ενεργοποιήθηκε στο Βόρειο Ατλαντικό, μεταφέροντας 360.000 επιβάτες και αποτελώντας ένα από τα πολυτελέστερα και λαμπρότερα υπερωκεάνια της γερμανικής ναυσιπλοΐας.

Τον Ιούλιο του 1971 η γερμανική εταιρεία πούλησε το *Bremen*. Αγοραστής ο γνωστός Έλληνας εφοπλιστής Δημήτρης Χανδρής, ο οποίος το μετονόμασε σε *Regina Magna* και το ενέταξε στις "Διεθνείς Κρουαζιέρες Χανδρής".

Το μεγαλόπρεπο πλοίο βάρθηκε και πάλι εξολοκλήρου λευκό, η καπνοδόχος του έγινε μπλε, προστέθηκε κατά μήκος της μία μαύρη λουρίδα, ενώ προστέθηκε ένα μεγάλο λευκό "X", αρχικό του ονόματος του ιδιοκτήτη και σήμα της εταιρείας του. Το *Regina Magna* πραγματοποιούσε το χειμώνα κρουαζιέρες από Νέα Υόρκη προς τα νησιά της Καραϊβικής και το καλοκαίρι, κυρίως με έδρα το Άμστερνταμ, στις Βόρειες Θάλασσες.

Στο σημείο αυτό συν-

1-2. Ο παγετώνας της Σπιτσβέργης, στις θάλασσες του βορρά. 3. Λιακάδες στο Νότο. 4. Στο "καθήκον". 5. Οι μπουφέςδες. 6. Το *Regina Magna* "αρόδο", από τη λάντζα που πλέει προς τη στεριά.

δέεται και η ιστορία του γράφοντος με το πλοίο. Για εννέα ολόκληρους μήνες, το 1973, ως μέλος του πληρώματος του *Regina Magna* με την ιδιότητα του μουσικού, ταξίδεψα από το Ισραήλ και τους Άγιους Τόπους, την Κωνσταντινούπολη, τα αιγαιοπελαγίτικα νησιά μας, την Κέρκυρα και τη Βενετία, μέχρι τα πανέμορφα φιόρδ της Νορβηγίας, τις σκανδιναβικές πρωτεύουσες, την Ισλανδία, τα νησιά Φερόε, την παγωμένη Σπιτσβέργη...

Τεράστια καταστρώματα, αίθουσες, ανέσεις. Τρεις ορχήστρες, μιας από τις οποίες είχα την ευθύνη, τραγουδιστές, ανιματέρ, μπαλέτα. Ένα σύνολο 450 ατόμων πληρώματος στην υπηρεσία 800 επιβατών. Αξέχαστες μέρες, αξέχαστο περιβάλλον, ανεπανάληπτες εμπειρίες...

Η κρίση του πετρελαίου του 1973 έπαιξε άσχημο παιχνίδι στο *Regina Magna*. Τα ενεργοβόρα τρία "καζίνια" του πλοίου καθιστούσαν τη λειτουργία του ασύμφορη. Γι' αυτό και το 1976 πουλήθηκε σε φιλιππινέζικη εταιρεία, που το μετέτρεψε σε πλοίο-ξενοδοχείο στη Τζέντα της Σαουδικής Αραβίας. Το νέο του όνομα: *Saudi Phil*. Βασικός του προορισμός η φιλοξενία Φιλιππινέζων που εργάζονταν στη Τζέντα. Για περίπου δύο χρόνια φιλοξένησε πάνω από 5.000.

Ακολουθώντας τη μοίρα όλων των πραγμάτων, εμψύχων ή απύχων, ήρθε κάποια στιγμή και ή ώρα του -οριστικού, αυτή τη φορά- τέλους για το *Pasteur*, νυν *Saudi Phil*. Πολύ λίγα καράβια έχουν την τύχη του δικού μας *Αβέρωφ*, την "τιμητική διαθεσιμότητα", την διατήρη-

Δύο από τα πολλά πλοία που οι Γερμανοί ονόμασαν "Bremen".

σή τους ως μουσεία. Η τιμή των μετάλλων είναι υψηλή!

Το 1980, το *Regina Magna* πουλήθηκε σε Ταϊβανέζικη εταιρεία, μετονομάστηκε και πάλι, αυτή τη φορά σε *Filipina Saudia*, και άρχισε η ρυμούλκηση του προς τα διαλυτήρια πλοίων του Kaohsiung της Ταϊβάν.

Όμως η μοίρα ήθελε το τέλος διαφορετικό. Στις 9 Ιουνίου 1980 βυθίστηκε στον Ινδικό Ωκεανό.

Θα' λεγε κανείς ότι προτίμησε τον ένδοξο θάνατο της βύθισης, από το εξευτελισμό του "διαμελισμού", της διάλυσης... Ένα πλοίο ηρωικό, με τέτοια ιστορία, (που φιλοξένησε μάλιστα και την ...αφεντιά μου)!

Ο "επιθανάτιος ρόγχος" και το τέλος του *Regina Magna*, του πάλαι ποτέ *SS Pasteur*!

Γαλάγος, ένα παράξενο ζώο

Ένα ακόμη παράξενο ζώο από την ανεξάντλητη ποικιλία της φύσης είναι και οι γαλάγοι, αυτά τα μικρόσωμα νυκτόβια πρωτεύοντα θηλαστικά που ενδημούν στην Αφρική.

Είναι ζώα παμφάγα. Τρέφονται με έντομα, άλλα μικρά θηλαστικά, φρούτα και χυμούς δέντρων. Έχουν μεγάλα μάτια και καλή νυχτερινή όραση. Η ακοή τους είναι οξύτατη, ενώ οι μακριές ουρές τους βοηθούν να ισορροπήσουν.

Οι Γαλάγοι έχουν εκπληκτικές ικανότητες άλματος, όπως και την ικανότητα να περδούν κάθετα μέχρι και 2 μέτρα ύψος. Αυτό πιστεύεται πως οφείλεται στην ελαστική ενεργειακή αποθήκευση στους τένοντες του κάτω ποδιού, που τους επιτρέπει πολύ μεγαλύτερα άλματα από οποιοδήποτε

άλλο ζώο του ίδιου μεγέθους.

Η περίοδος κύησης διαρκεί 110–133 ημέρες. Οι νεαροί γαλάγοι γεννιούνται με σχεδόν κλειστά μάτια και αρχικά είναι ανίκανοι να κινηθούν μόνοι τους. Μετά από 6-8 μέρες, η μητέρα μεταφέρει το νήπιο με το στόμα της, και το τοποθετεί σε κλαδιά όταν πρόκειται να το ταΐσει.

Οι θηλυκοί γαλάγοι διατηρούν δική τους περιοχή που μοιράζονται μόνο με τους απογόνους τους. Τα αρσενικά φεύγουν από τις περιοχές των θηλυκών μετά την εφηβεία αλλά τα θηλυκά παραμένουν, δημιουργώντας κοινωνικές ομάδες που περιλαμβάνουν άλλα θηλυκά και τα μικρά τους. Τα ενήλικα αρσενικά διατηρούν δικές τους περιοχές, που συμπίπτουν συχνά εν μέρει με τις περιοχές των θηλυκών κοινωνικών ομάδων. Συνήθως, ένας αρσενικός γαλάγος ζευγαρώνει με όλα τα θηλυκά μέλη σε μία περιοχή.

Οι γαλάγοι χρησιμοποιούνται ευρύτατα και ως κατοικίδια. Είναι πολλές οι χώρες που τα εισάγουν. Η διάρκεια ζωής τους σε αιχμαλωσία κυμαίνεται σε 12 με 16,5 χρόνια, γεγονός που σημαίνει πως οι γαλάγοι στη φύση ζουν περίπου μία δεκαετία.

Οι Γαλάγοι επικοινωνούν φωνάζοντας μεταξύ τους και μαρκάροντας μονοπάτια με τα ούρα τους. Στο τέλος κάθε νύχτας, τα μέλη των ομάδων χρησιμοποιούν μία ειδική κραυγή για να συγκεντρωθούν και να κοιμηθούν, συνήθως σε φωλιές φτιαγμένες από φύλλα, κλαδιά, ή τρύπες σε δέντρα.

ΝΕΡΩΝ

Ανθρωπόμορφο τέρας ή δυσφημισμένος ηγεμόνας;

Ο Νέρων γεννήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 37 μ.Χ. κοντά στη Ρώμη. Το όνομά του, ως παιδί, ήταν Δομίτιος (Λούκιος Δομίτιος Αχενόβαρβος). Ήταν ο μόνος επιζών άμεσος αρσενικός απόγονος του Αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου, από τη μητέρα του Αгриππίνα.

Ο πατέρας του, ευγενούς καταγωγής, πέθανε όταν ο Δομίτιος ήταν μόλις τριών ετών. Ήταν αξιωματούχος στην Αυλή του Καλιγούλα και καταγόταν από τον Αύγουστο, αλλά και από τον Μάρκο Αντώνιο.

Το 49, η Αгриππίνα παντρεύτηκε τον θείο της, τον αυτοκράτορα Κλαύδιο και άρχισε να προωθεί το γιό της για την κληρονομική διαδοχή σε βάρος του Βρετανικού, του γιου του Κλαύδιου. Τελικά, έπεισε τον Κλαύδιο να υιοθετήσει το Δομίτιο, ο οποίος τώρα πήρε το όνομα Νέρων (Νέρων Κλαύδιος Καίσαρ Δρούσος).

Το 51, ο δεκατετράχρονος Νέρων κηρύχθηκε ενήλικος και έγινε ανθύπατος. Δύο χρόνια μετά παντρεύτηκε, κατ' εντολή του Κλαύδιου, την κόρη του τελευταίου Κλαυδία Οκταβία.

Όμως, παρά την υιοθεσία του Νέρωνα από τον Κλαύδιο, κάθε μέρα γινόταν όλο και πιο φανερό ότι η προτίμηση του πατέρα ήταν για τον Βρετανικό. Τότε ήταν που

ανέλαβε και πάλι δράση η πανούργα Αгриππίνα. Δηλητηρίασε τον Κλαύδιο και ο δρόμος άνοιξε για να γίνει ο Νέρων αυτοκράτορας, σε ηλικία 17 ετών.

Ωστόσο, δεν ήταν μόνο το μητρικό φίλτρο που παρότρυνε την Αгриππίνα να ανεβάσει στο θρόνο το γιο της. Είχε και αυτή τις φιλοδοξίες της. Απόδειξη ότι στα πρώτα νομίσματα που κόπηκαν με την εικόνα του νέου αυτοκράτορα, ποζάριζε δίπλα του και η ίδια.

Στην άσκηση των καθηκόντων του, ο Νέρων συμβουλευόταν περισσότερο τον επικεφαλής των Πραιποριανών Σέξτο Αφράνιο Βούρο και τους δασκάλους του, με πρώτο τον φιλόσοφο Σενέκα το Νεότερο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα πρώτα πέντε χρόνια να ασκήσει υποδειγματική διακυβέρνηση.

Ο Νέρων απογοητεύτηκε γρήγορα από τον γάμο του με την Οκταβία. Γι' αυτό και δεν άργησε να βρει καινούργια ερωτική σύντροφο στο πρόσωπο της Κλαυδίας Ακτής, μίας απελεύθερης από τη Μικρά Ασία. Μάταια η μητέρα του προσπάθησε να επέμβει προς όφελος της Οκταβίας. Άρχισε μάλιστα να συνωμοτεί εναντίον του γιου της για να ανεβάσει στον θρόνο τον ανήλικο Βρετανικό.

Κλαύδιος, σύζυγος της Αгриππίνας και θετός πατέρας του Νέρωνα.

Νέρων.
Τέρας ή δυσφημισμένος;

Νέρων και Αгриππίνα

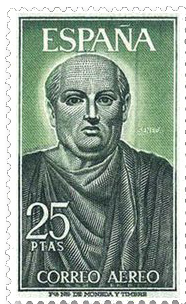
Ο Νέρων με την πρώτη του σύζυγο Κλαυδία Οκταβία και την δεύτερη, Ποππαία Σαβίνα.

Η λύση δόθηκε άμεσα και αποτελεσματικά. Μόλις ο Νέρων αντελήφθη ότι ο Βρετανικός αποτελούσε μία εν δυνάμει απειλή για το θρόνο του, φρόντισε γρήγορα να τον ξαποστείλει με τον προσφιλή τρόπο της εποχής: το δηλητήριο. Λίγο αργότερα, το 59, απαλλάχτηκε και από τη μητέρα του. Διέταξε τη δολοφονία της.

Το 62 ήταν η μοιραία χρονιά για την διακυβέρνηση του Νέρωνα. Ήταν τότε που απεβίωσε ο Βούρος, ενώ ο Σενέκας, κατηγορούμενος για υπεξαίρεση χρημάτων, αποσύρθηκε από τον δημόσιο βίο. Η απουσία αυτών των δύο άφησε το Νέρωνα χωρίς χρήσιμες συμβουλές. Έκτοτε λειτούργησε με το ένστικτο και με τις παρορμήσεις του.

Μόλις απαλλάχτηκε από την επιρροή της μητέρας του, χώρισε τη γυναίκα του Οκτάβια (λίγο αργότερα εκτελέστηκε και αυτή) και παντρεύτηκε μία νέα ερωμένη του, την Ποππαία Σαβίνα.

Ταυτόχρονα, αφαίρεσε προς όφελός του κάθε ισχύ που απέμεινε στη Σύγκλητο και προχώρησε σε προγραφές υποτιθεμένων συνωμοτών. Ακόμα και ο Σενέκας διατάχθηκε να αυτοκτονήσει το 65, κατηγορούμενος για συ-

Σενέκας ο νεότερος.

νωμοσία.

Υπάρχουν ωστόσο και θετικά σημεία στα έργα του Νέρωνα. Επί των ημερών του μειώθηκε η φορολογία, θεσπίστηκαν νέα διατάγματα για την προστασία των δούλων και των απελεύθερων από την κακομεταχείριση ή τον εκ νέου εξανδραποδισμό, καταπνίγηκαν εξεγέρσεις που είχαν εκραγεί στη Βρετανία, την Παλαιστίνη και την Γαλατία, ενώ έγινε ένας περίφημος διακανονισμός με τους Πάρθους (Ιράν) σχετικά με το Βασίλειο της Αρμενίας, που τερμάτισε μία διαμάχη δεκαετιών μεταξύ Ρωμαίων και Πάρθων. Ο Νέρων επίσης προώθησε ένα μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων έργων, οργάνωσε αθλητικούς και καλλιτεχνικούς αγώνες, έδωσε φοροαπαλλαγές στις εισαγωγές τροφίμων για να μειώσει το κόστος τους και έσφιξε τους δεσμούς του ρωμαϊκού κράτους με τον ελληνικό κόσμο.

Ακόμα, καθώς είχε ανακηρύξει τον εαυτό του ποιητή και εραστή των τεχνών, επιχείρησε να στηρίξει έναν νέο, προπαγανδιστικό αυλικό λογοτεχνικό κύκλο, στον οποίον ανήκαν ο Σενέκας ο Νεότερος και ο Λουκανός.

Το 64 ξέσπασε στη Ρώμη μία μεγάλη πυρκαγιά που κατέστρεψε ένα μεγάλο μέρος

Σκηνές από την ταινία *Κβο Βάντις* (Νέρων που τραγουδά, η πυρκαγιά της Ρώμης κλπ.). Πρόκειται για νεώτερη, πολωνική ταινία, που γυρίστηκε το 2001 σε σκηνοθεσία Jerzy Kawalerowicz.

της. Πολλοί ήταν αυτοί που τον κατηγορήσαν ως υπαίτιο, χωρίς ωστόσο να υπάρξει κάποια απόδειξη ή στοιχείο που να το επιβεβαιώνει. Ο Νέρων, για να εκτρέψει την κατηγορία από τον εαυτό του, κατηγορήσε και καταδίδωξε για ένα διάστημα τους χριστιανούς της πόλης, οι οποίοι ήταν ακόμα μία ήσσονος σημασίας θρησκευτική αίρεση. Ταυτόχρονα παρείχε βοήθεια στους Ρωμαίους πολίτες που έμειναν άστεγοι από τη φωτιά και φρόντισε για την άμεση χρηματοδότηση ενός μεγαλειώδους και πολυέξοδου σχεδίου οικιστικής αναμόρφωσης της πρωτεύουσας.

Δεν παρέλειψε βέβαια να επιλέξει μια μεγάλη και προνομιούχα περιοχή για την οικοδόμηση ενός νέου ανακτόρου για τον εαυτό του. Αυτό το ανάκτορο σώζεται μέχρι τις μέρες μας. Είναι το καινοτόμο, αρχιτεκτονικά και καλλιτεχνικά, Domus Aurea (χρυσό σπίτι).

Κοντά σε αυτό το παλάτι ο Νέρων ανέγειρε ένα γιγαντιαίο άγαλμα του εαυτού του, που είχε ύψος 36 μέτρων. Κάποιοι ιστορικοί μάλιστα διατείνονται ότι το γνωστό Κολοσσαίο, που κατασκευάστηκε μεταξύ των ετών 72 και 80 μ.Χ. επί αυτοκρατόρων Βεσπασιανού και Τίτου, πήρε το όνομά του από το κολοσσιαίο άγαλμα του Νέρωνα που ορθωνόταν κοντά του.

Το 65 η σύζυγος του Νέρωνα, η Ποππαία, βρέθηκε κακοποιημένη και νεκρή. Πιστεύεται ότι την εκτέλεσε ο ίδιος, κλωτσώντας την μέχρι θανάτου. Επόμενη σύζυγός του ήταν η Στατίλια Μεσσαλίνα, τον πρώτο άντρα της οποίας είχε εκτελέσει ο ίδιος.

Η βασιλεία του Νέρωνα έληξε άδοξα. Το 68, γαλατικές και ισπανικές λεγεώνες συνενώθη-

Το Κολοσσαίο, όπως ήταν το 85 μ.Χ., και όπως είναι σήμερα. Στο πρώτο, διακρίνεται το κολοσσιαίο άγαλμα του Νέρωνα, από το οποίο - όπως λέγεται - πήρε το όνομά του το Coliseo.

του), χωρίς μάλιστα να έχει προλάβει να χαιρεί το νέο του παλάτι. Η κατασκευή ολοκληρώθηκε τον ίδιο χρόνο της αυτοκτονίας του!

Για την ιστορία, αυτό το τεράστιο ανάκτορο καταστράφηκε 36 χρόνια αργότερα, το 104 μ.Χ. από μεγάλη πυρκαγιά. Πολλά από τα διακοσμητικά στοιχεία και υλικά που διασώθηκαν χρησιμοποιήθηκαν για την διακόσμηση του Κολοσσαίου. Πολλές από τις αριστουργηματικές τοιχογραφίες διασώθηκαν χάρη στον Τραϊανό, οποίος ανέγειρε σύμπλεγμα λουτρών πάνω από τα υπόγειά του. Ήδη εκτελούνται έργα αποκατάστασης και ανά-

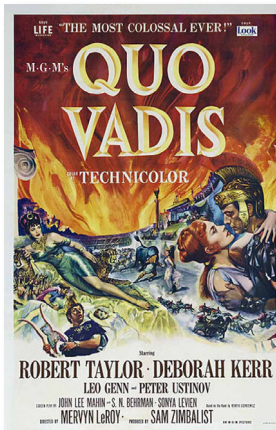
δειξης του νερωνικού ανακτόρου.

Για τη διαδοχή του Νέρωνα ακολούθησε μεγάλη διαμάχη, με τη Ρώμη να γνωρίζει έναν ακόμα εμφύλιο πόλεμο. Τελικά τον διαδέχτηκε ο Σέλβιος Σουλπίκιος Γάλλας.

Μεγάλο μέρος της κακής φήμης που συνοδεύει το Νέρωνα οφείλεται στα εγκλήματα που του αποδίδονται, με κυριότερο τη μητροκτονία. Οι Ρωμαίοι ιστορικοί της περιόδου, η εγκυρότητα και αμεροληψία των οποίων σήμερα αμφισβητείται, του αποδίδουν επίσης τυραννική διακυβέρνηση. Ωστόσο, δεν απέφυγαν να αναφέρουν ότι η είδηση του θανάτου του Νέρωνα έγινε δεκτή με χαρά από την αριστοκρατία και τη Σύγκλητο, αλλά δυσαρέστησε τις λαϊκές μάζες.

Μία από τις αίθουσες του Domus Aurea, του ανακτόρου του Νέρωνα όπως σώζεται σήμερα.

Αφίσα από την ταινία του 1951, με τους Robert Taylor, Deborah Kerr, Leo Genn και τον Peter Ustinov στον αξέχαστο ρόλο του Νέρωνα.

Παντελής Λεουσης

Τα πρώτα φιλοτελικά "άλογα"

"Cavallini"

Στις 7 Νοεμβρίου 1818 η κυβέρνηση της Σαρδηνίας που τότε ήταν ανεξάρτητο κράτος, έθεσε σε κυκλοφορία ένα προεκτυπωμένο χαρτί αλληλογραφίας που διατίθετο στα ταχυδρομικά γραφεία και στα καπνοπωλεία του νησιού. Η χρήση του ως χαρτιού αλληλογραφίας έγινε αμέσως υποχρεωτική. Όποιος συλλαμβανόταν να μεταφέρει επιστολή που δεν ήταν γραμμένη επάνω σε αυτό υπόκειτο σε πρόστιμο και φυλάκιση.

Αυτοί οι πρόδρομοι των γραμματοσήμων -ή καλύτερα των μονόφυλλων- έμειναν γνωστοί ως "Cavallini" (αλογάκια) και συνιστούν την πρώτη απεικόνιση αλόγου σε ταχυδρομικό αντικείμενο. Εκδόθηκαν σε τρεις κλάσεις: 15 c. (centesimi) για μεταφορά του πλίκου σε απόσταση μέχρι 15 μίλια, 25 c. μέχρι

35 μίλια, και 50 c. για περισσότερα από 35 μίλια. Όλα τυπώθηκαν με μπλε μελάνι, ενώ αργότερα, προστέθηκε στο χαρτί και υδατόσημο.

Το αλογάκι που απεικονίζεται είναι ένα είδος πόνου της φυλής Γκιάρα (Giara, από το όνομα υψιπέδου της Σαρδηνίας), σε πλήρη καλπασμό, που μεταφέρει στη ράχη του ένα αγγελάκι που φουσα ταχυδρομικό κέρας.

Αυτά τα μικρόσωμα ιπποειδή αποτελούν ένα από τα λίγα απομεινάρια άγριων αλόγων της Ευρώπης και είναι σύμβολο της Σαρδηνίας μέχρι σήμερα.

Τα πόνου Γκιάρα είναι βέβαιο ότι δεν είναι γηγενή στο νησί. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι πρέπει να έχουν μεταφερθεί εκεί από τους Φοίνικες ή

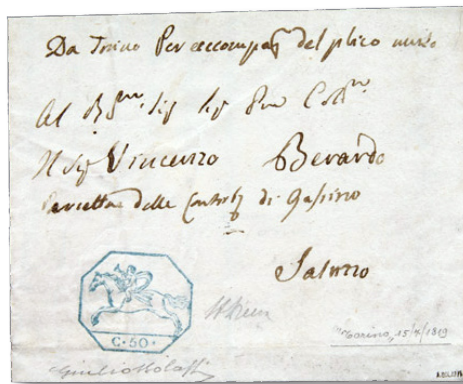
τους αρχαίους Έλληνες, γύρω στο 500 π.Χ.

Το ύψος τους είναι περίπου 1,35 εκ στο ακρώμιο. Είναι εύρωστα και ευέλικτα στον εγγενή βιότοπό τους, έχουν χαρακτηριστικό σκούρο τρίχωμα και πυκνή χαίτη. Τα μέλη τους είναι λεπτά, το κεφάλι τους μεγάλο και τετραγωνικό, με δυνατά σαγόνια και αυτιά σε σχήμα αμυγδάλου.

Στη Σαρδηνία διασώζονται σήμερα περίπου 500 cavallini Giara, χάρη στην προστασία της ιταλικής κυβέρνησης.

Το χαρτί με τα σχέδια των cavallini έμεινε σε χρήση μέχρι το Μάρτιο του 1836, όταν άλλαξε ο ταχυδρομικός νόμος.

Π. Λ.

"Τα αλογάκια της Γκιάρα πεθαίνουν από πείνα και δίψα! Διαδώστε το παντού!"

Η παιωνία πήρε το όνομά της από τον "πολυφάρμακο" Παίωνα (και Παιήωνα ή Παιάνα), θεραπευτή των θεών με την βοήθεια βοτάνων. Ένα από τα πρώτα θεραπευτικά κατορθώματα του Παίωνα ήταν η θεραπεία του Πλούτωνα όταν αυτός τραυματίστηκε στην Πύλο από τον Ηρακλή (Ιλιάδα Ε-401), του Άρη αλλά και άλλων θεών.

Διαφορετικός μύθος θέλει την παιωνία φυτό που χάρισαν οι θεοί στον Απόλλωνα (που ταυτίζεται με τον Παίωνα) και αυτός με την σειρά του την χάρισε στον γιο του Ασκληπιό.

Τρίτος μύθος θέλει τον Παίωνα μαθητή του Ασκληπιού ο οποίος, οργισμένος από τις επιτυχίες του μαθητού του, θέλησε να τον σκοτώσει αλλά τον έσωσε ο Δίας μεταμορφώνοντας τον σε παιωνία.

Η παιωνία ή παιωνία θεωρείται μαγικό φυτό και "βασιλισσα των βοτάνων" που φυτρώνει στους κήπους της Εκάτης. Οι ρίζες της είναι δηλητηριώδεις, εξ ου και στην Κύπρο ονομάζεται ψακιά (δηλητήριο) και στην Κρήτη "Ιδαίοι δάκτυλοι".

Ο Πausanias αναφέρει ότι οι Αθηναίοι την λάτρεψαν και την αναγόρευσαν σε θεά στην πόλη τους (Αθηνά Παιωνία).

Ο Ιπποκράτης, στο Περί φυτών ιστορίας, την χαρακτηρίζει ως αντισπασμωδικό στην επιληψία και άλλες παθήσεις του νευρικού συστήματος.

Ο πατέρας της Βο-

τανικής Θεόφραστος την ονομάζει "Γλυκοσίδη" και αναφέρει ότι ο συλλέκτης πρέπει τις ρίζες της "νύκτωρ ορύττειν" (το ξερίζωμα να γίνεται βράδυ), άλλως κινδυνεύει να χάσει το φως του εάν τον δει κάποιος δρουκολάπτης (!).

Ο Διοσκουρίδης στο έργο του Περί ύλης ιατρικής την ονομάζει "Αγλαοφώτιδα", "Θεοδώρητον" και "Αιμαγωγόν".

Η παιωνία είναι το μοναδικό είδος της οικογένειας των Ραεοιασεία και τα 25 είδη της βρίσκονται διασκορπισμένα στην Ευρώπη, εύκρατο Ασία, Κίνα και Β. Αμερική (Καλιφόρνια).

Από καλλωπιστικής και βοτανικής απόψεως, οι παιωνίες διακρίνονται σε δενδρώδεις και ποώδεις ομάδες με άνθη συνήθως κόκκινα αλλά και, σπανιότερα, άσπρα, κίτρινα ή ιώδη. Η ανθοφορία διαρκεί όλη την άνοιξη και τα άνθη είναι μονά ή διπλά, διαμέτρου περί τα 10 εκατ., το δε φυτό αποκτά ύψος μέχρι 70-80 εκατ.

Οι Σφακιανοί στην Κρήτη την ονομάζουν "ψευθιά", λόγω του κάλλους των ανθέων της που μοιάζουν με ψεύτικα, ενώ στην Κύπρο την αποκαλούν "τριαντάφυλλο του λιβαδιού".

Η παιωνία χαρακτηρίζεται ως σημαντικό φαρμακευτικό φυτό και από τους λαούς της Άπω Ανατολής, λόγω των ουσιών που περιέχει (γλυκοσίδια, στεροειδή, φαινόλες, υδροκυάνιο, παιανόλη, τανίνες κλπ.). Συνιστάται ως αντιο-

Οραίος, ιδιαίτερα κατάλληλος θεματικός φάκελος, συστημένος, με εικονογραφημένη σφραγίδα.

Η παιώνια σε αυτοκόλλητο γραματόσημο αυτόματης μηχανής

ξειδωτικό, επολυτικό πηλών, καταπραύντικό, προστατευτικό του καρδιαγγειακού και κεντρικού νευρικού συστήματος, κλπ.

Στην Κίνα καλλιεργείται εδώ και 1500 χρόνια για την διακοσμητική αλλά και την φαρμακευτική της αξία, σε χιλιάδες ποικιλίες και υβρίδια. Συνταγές που αναφέρονται στην αντιπηκτική δράση του φυτού υπάρχουν σε κινεζικά κείμενα από τους προχριστιανικούς χρόνους. Εκτιμάται πολύ επίσης τόσο στην Ιαπωνία, όπου και ονομάζεται "ο βασιλιάς των λουλουδιών", όσο και στην Κορέα.

Από τον 7ο αιώνα (Δυναστεία Τανγκ) η παιώνια άρχισε να αποκαλείται "βασιλικό λουλούδι" και το 1994, μετά από δημοψήφισμα, ανακηρύ-

Στα Σφακιά την λένε "φευθιά" και στην Κύπρο "τριαντάφυλλο του λειβαδιού"

χθηκε εθνικό λουλούδι της Κίνας. Η επιλογή αυτή έρχεται βέβαια σε αντίθεση με την άποψη του Δυτικού κόσμου που θεωρεί την τριανταφυλλιά ως βασίλισσα των ανθέων. Η εμφάνιση όμως και των δύο σε απείρια γραμματοσήμων όλου του πλανήτη αποδεικνύει ότι είναι εξ ίσου δημοφιλή.

Στην Ελλάδα, απαντώνται παιώνιες με άσπρο (αλλοδαπή, Παρνασσική) ή κόκκινο άνθος (άρσενική, Κλούσιου), σε διάφορες περιοχές της χώρας.

"Παιώνια..... φίλι του Ζέφυρου" (Σαπφώ)

Γιάννης Σπαντιδάκης

Στη μνήμη της Λάικα!

Ποιος δεν θυμάται τη συγκίνηση που –φιλόζωοι και μη– νοιώσαμε με την αναγγελία της αποστολής της Λάικα στο διάστημα. Συγκίνηση που μεγάλωσε όταν μάθαμε

ότι ο δρόμος ήταν "χωρίς επιστροφή".

Η τεχνολογία ανάκτησης του θαλαμίσκου δεν είχε ακόμα ανακαλυφτεί.

Η λάικα, ημίαιμη, αδέςποτη "Μοσχοβίτσια",

συνηθισμένη στο κρύο και την πείνα, επελέγη γι' αυτά ακριβώς τα προσόντα της: σκληραγωγημένη και ανθεκτική. Μετά από μία σύντομη εκπαίδευση εξοικείωσης σε περιορισμένους χώρους, σε θορύβους και στην επιτάχυνση της εκτόξευσης, εκτοξεύτηκε με το "Σπούτνικ 2" στις 3 Νοέμβριου 1957. Όλα είχαν γίνει βιαστικά. Έπρεπε να προλάβει να εκτοξευτεί ο δορυφόρος για την 40η επέτειο της Ρωσικής Επανάστασης. Υπήρχε εξάλλου και ο "Ψυχρός Πόλεμος"!

Το σχέδιο ήταν να μείνει ζωντανή επί 10 μέρες σε τροχιά, τρεφόμενη με ένα τζελ θρεπτικών συστατικών. Θα ακολουθούσε ευθανασία, με δηλητήριο στο τζελ της 10ης ημέρας.

Η Λάικα επιβίωσε της εκτόξευσης, όχι όμως και των 40° C που αναπτύχθηκαν στο θαλαμίσκο μετά από βλάβη στο σύστημα θερμομόνωσης και εξερισμού. Άντεξε μόλις 4 τροχιές γύρω από τη Γη. Πέθανε σε 5-7 ώρες, από συνδυασμό θερμοπληξίας, καταπόνησης και στρες. Το σώμα της εξαερώθηκε μαζί με το "Σπούτνικ 2", κατά την επανείσοδό του στην ατμόσφαιρα, στις 14 Απριλίου 1958.

Ήταν το πρώτο θύμα της εξερεύνησης του διαστήματος.

Πώς θα ήταν άραγε η ζωή μας χωρίς το κουτάλι για τη σούπα ή το κουταλάκι για το ...γιαούρτι, το πιρούνι για το κρέας, τα μακαρόνια ή τα ...φασολάκια; Πώς να τεμαχίσεις ένα κομμάτι κρέας στο πιάτο χωρίς το μαχαίρι; Υπάρχουν βέβαια πολιτισμοί που πολλά από τα δικά μας εργαλεία εξακολουθούν να τα θεωρούν μη απαραίτητα. Στην Άπω Ανατολή, για παράδειγμα, οι Κινέζοι βολεύονται με τα γνωστά δίδυμα ξυλάκια, ενώ άλλοι, όπως οι Ταϊλανδοί, "πίνουν" τη σούπα απ' ευθείας από το μπολ. Αλλά και στο παραδοσιακό αραβικό τραπέζι, τα δάκτυλα είναι αρκετά για τη σύλληψη της τροφής από το πιάτο και τη μεταφορά της στο στόμα. Το ρόλο κουταλιού παίζει συχνά ένα κομμάτι αραβικής πίτας.

Στη Δύση, η πρακτική της χρησιμοποίησης μαχαιροπήρουνων άρχισε αρκετούς αιώνες πριν.

Αλλά, ας δούμε την ενδιαφέρουσα ιστορία της δημιουργίας και εξέλιξης αυτών των απαραίτητων για τη ζωή μας εργαλείων του τραπέζιού.

Κατά τη διάρκεια της προϊστορίας, χρησιμοποιούσαν για κουτάλι κοχύλια, κόκκαλα ή ξύλα. Το πιρούνι δεν ήταν αναγκαίο καθώς χρησιμοποιούνταν τα δάχτυλα. Με δύο δάκτυλα του ενός χεριού έτρωγαν και οι αρχαίοι Έλληνες, ενώ υπάρχουν αναφορές ότι χρησιμοποιούσαν ξύλινα κουτάλια για να τρώνε αργά.

Ο όρος κουτάλι είναι γνωστικό "αντιδάνειο". Προέρχεται από το λατινικό *cochlearium*, που με τη σειρά του είναι παρμένο από το ελληνικό "κοχλίας", εξ ου και "κοχλιάριον" (κουτάλι).

Ο Λατίνος σατιρικός ποιητής Marcus Valerius Martialis (1ος μ.Χ. αιώνας) γράφει: "Το κουτάλι (*cochleare*) απολγίζει σε μύτη που χρησιμοποιείται για να αδειάζει τα σαλιγκάρια."

Είχαν λοιπόν οι Λατίνοι κουτάλια από κόκκαλο και αργότερα από μέταλλο, το κυρίως αζί-

ποιοίσιμο μέρος των οποίων ήταν η αιχμηρή άκρη, με την οποία έτρωγαν τα σαλιγκάρια, άνοιγαν τα οστρακοειδή και έσπαζαν τη μύτη των αυγών.

Με το χρόνο το κουτάλι υπέστη διάφορες εξελίξεις: Από το 1600 το μανίκι του άρχισε να επιμηκύνεται σταδιακά, ενώ στα 1700 άρχισε να διαφοροποιεί τις διαστάσεις του, ανάλογα με την προβλεπόμενη χρήση. Συναντώνται επίσης κουτάλια με δύο αιχμές στο άκρο της λαβής, που έπαιζαν ρόλο παρόμοιο με αυτόν του σημερινού πιρουινιού.

Εκτός από τη χρήση τους στο φαγητό, τα κουτάλια είχαν (και έχουν) και άλλες χρήσεις. Μέχρι τα 1700 διέθεταν λεπτές τρύπες προκειμένου να περνά το κρασί κατά τη διάρκεια της λειτουργίας. Υπάρχουν ακόμα στις καθολικές εκκλησίες κουτάλια για το άναμμα του θυμιάματος, ενώ στο δικό μας ορθόδοξο τελετουργικό, χρησιμοποιούνται ειδικά κουταλάκια

Κουτάλια ξύλινα, μεταλλικά, περίτεχνα διακοσμημένα, προϊόντα λαϊκής τέχνης ή προηγμένης μεταλλοτεχνίας άλλων εποχών.

για τη θεία κοινωνία.

Το πιρούνι θεωρείται ότι εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, από όπου έφτασε στην Ιταλία το 1056, όταν η Θεοδώρα Δούκα (1058-1083), κόρη του Κωνσταντίνου Δούκα, παντρεύτηκε τον Δόγη της Βενετίας Domenico Selvo. Κατά τη διάρκεια του επίσημου γαμήλιου γεύματος, η Θεοδώρα έβγαλε ένα κουτάκι, το άνοιξε και πήρε από μέσα ένα πιρούνι και ένα μαχαίρι, και άρχισε να τρώει το φαγητό της, ενώ όλοι οι άλλοι έτρωγαν με τα χέρια. Έκτοτε το πιρούνι προβλήθηκε ως μόδα στην Βόρεια Ιταλία, παρά τις διαμαρτυρίες του ιερωμένου Pietro Damiano, ο οποίος κατηγορήσε την Βυζαντινή πριγκίπισσα ότι έφερε στη Βενετία εξεζητημένους νεωτερισμούς!

Χαρακτηριστικό είναι ότι στη Βενετία, ακόμα και σήμερα, χρησιμοποιούν για το πιρούνι την λέξη *rigone* αντί της *forchetta* (φορκέτα) στην υπόλοιπη Ιταλία.

Η Μαδαγασκάρη διαφημίζει πιρούνι και κουτάλι της φυλετικής ομάδας "Σακαλάβα", ενώ ο Λίβανος υπερηφανεύεται για την λαϊκή μεταλλοτεχνία του.

όπου αρχικά τα πιρούνια χρησιμοποιούνταν μόνο στην κατανάλωση ζυμαρικών ή κρεάτων, εξαπλώθηκαν στο υπόλοιπο της Ευρώπης, με πολύ αργούς ρυθμούς. Στη Γαλλία, εμφανίστηκαν στο Παλάτι το 1574. Διέθεταν

Για πολλά από τα παιδιά του κόσμου ένα απλό κουτάλι και ένα πιάτο φαγητό είναι αρκετά.

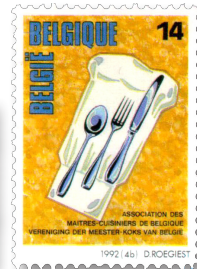
Γνωστά τα περίφημα διακοσμημένα πήλινα κουτάλια της Κίνας.

μόνο δύο δόντια και χρησιμοποιούνταν για την κατανάλωση ψητών αχλαδιών. Αργότερα το αποδέχτηκε Αικατερίνη των Μεδίκων και ο Ερρίκος Γ'. Ωστόσο, υπάρχει στο τραπέζι περισσότερο ως σύμβολο εκκεντρικότητας, παρά ως λειτουργικό εργαλείο. Χρησιμοποιείται μόνο για το τσίμπημα της τροφής. Στη συνέχεια, το συγκεκριμένο κομμάτι τροφής μεταφέρεται στο στόμα με τα δάχτυλα, για το φόβο τραυματισμού των δοντιών από το πιρούνι.

Ο Ερρίκος Γ', σε ένα από τα ταξίδια του στη Βενετία, παρατήρησε τον χειρισμό του και το υιοθέτησε προσωπικά.

Σημαντικό ρόλο σε κάποια διεύρυνση της χρήσης του λέγεται ότι έπαιξαν οι φράουλες. Θεωρήθηκε πρακτικό να τσιμπιούνται με πιρούνι και να φέρονται στο στόμα. Είναι η εποχή που το πιρούνι θα αποκτήσει και τρίτο δόντι.

Στο τραπέζι του βασιλιά της Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΔ', τον 17ο αιώνα, στα αριστερά του κάθε πιάτου υπήρχε ένα πιρούνι, χωρίς όμως να χρησιμοποιείται, επειδή ο βασιλιάς προτιμούσε να τρώει με τα δάχτυλα. Σε κάθε αλλαγή πιάτου, τα σκούπιζε τα χέρια

του με μια υγρή πετσέτα.

Ωστόσο, η εξέλιξη της χρήσης του πιρουινιού εξακολούθησε να αντιμετωπίζει την έντονη αντίδραση του κλήρου, ο οποίος, μέχρι τον 18ο αιώνα, έβλεπε το πιρούνι σαν "εργαλείο του διαβόλου" που διεγείρει το αμάρτημα της λαιμαργίας. Τελικά, η ουσιαστική χρήση του πιρουινιού, λίγο-πολύ όπως το ξέρουμε σήμερα, θα αρχίσει στα χρόνια του Διαφωτισμού.

Για το μαχαίρι δεν χρειάζεται να ειπωθούν πολλά πράγματα. Είναι από τα πρώτα εργαλεία που χρησιμοποιήσε ο άνθρωπος. Τα πρώτα λίθινα, σχεδόν ακατέργαστα, μαχαίρια παρουσιάζονται κατά τη μέση ευρωπαϊκή παλαιολιθική εποχή, ενώ κατά τη νεότερη παλαιολιθική εποχή συναντώνται οι λεπτές λεπίδες από πυριτόλιθο.

Τα μεταλλικά μαχαίρια εμφανίστηκαν την εποχή του ορείχαλκου. Κατά την εποχή του σιδήρου, το μαχαίρι τελειοποιήθηκε και έφερε πολλά γλυπτά διακοσμητικά στοιχεία. Η τέχνη της μαχαιροποιίας αναπτύχθηκε ιδιαίτερα κατά το 14ο αιώνα με θαυμάσια δείγματα τις ασάνινες λεπίδες της αγγλικής πόλης Σέφιλντ (Sheffield).

Τα τραπεζομάχαιρα εμφανίστηκαν για πρώτη φορά κατά το 15ο αι., με εξαιρετικά διακοσμημένες χειρολαβές και το οικόσημο του ιδιοκτήτη. Ένα τέτοιο παράδειγμα που

"Μαχαίρια" διαφόρων τύπων και περιόδων της παλαιολιθικής και νεολιθικής εποχής.

βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου ανήκε στον δούκα της Βουργουνδίας.

Ατέλειωτη είναι η σειρά των μαχαιριών που με τον καιρό κατασκευάστηκαν, για να καλύψουν κάθε δυνατή ανάγκη ή εξεζητημένη χρήση. Από τα κοινά, ποικίλα τραπεζομάχαιρα, μέχρι μαχαίρια για το ψάρι, για να "φιλετάρουμε" τις γλώσσες, για να ανοίγονται στρείδια, και πολλά άλλα.

Μαχαιροπήρουνα κατασκευάζονται κυρίως από μέταλλο, ενώ τα καλής ποιότητας κατασκευάζονται από ασημί. Χρησιμοποιούνται επίσης αλπακάς, ανοξείδωτος χάλυβας για πιο χρηστικά μαχαίρια και κασσίτερος για τα φθηνότερα. Από

τον 19ο αιώνα, ως φθηνότερο υποκατάστατο για τα περισσότερα μαχαιροπήρουνα χρησιμοποιείται γαλβανισμένο νικέλιο.

Μια άλλη εναλλακτική λύση είναι το Μελχιόρ (Melchior), κράμα νικελίου και χαλκού.

Στην Κίνα είναι επίσης γνωστά κουτάλια από πορσελάνη.

Ταυτόχρονα υπάρχουν και πλαστικά μαχαιροπήρουνα μιας χρήσης που χρησιμοποιούνται σε εξωτερικούς χώρους (camping, εκδρομές, στο μπάρμπεκιου κλπ.), εστιατόρια πρόχειρου φαγητού, γεύματα αεροπορικών εταιρειών.

Ο Γερμανός Peter Raacke (γ. 1928) και ο Σκανδιναβός Bertel Gardberg (1916-2007) θεωρούνται ως δύο από τους μεγαλύτερους σύγχρονους σχεδιαστές αργυροχοσίας.

Η Γαλλία έχει μεγάλη παράδοση στην παραγωγή μαχαιριών και γενικά μαχαιροπήρουνων. Η πόλη Τιέρ είναι μία από τις σημαντικότερες πόλεις αυτής της παραγωγής, φημισμένη για την ποιότητά της.

Με το πέρασμα του χρόνου κατασκευάστηκαν μαχαιροπύρουνα σημαντικού καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος. Υπάρχουν τέτοια παραδείγματα της εποχής του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης στο μουσείο Correr της Βενετίας, στο Λούβρο και στο Μουσείο Βικτώριας και Αλβέρτου του Λονδίνου.

Τα μαχαιροπύρουνα αποτελούν μέρος του λεγόμενου "κουβέρ", από το γαλλικό *couver* = σκεπάζω (σκεπάζω το τραπέζι/μαχαιροπύρουνα κλπ.). Αυτό που εμείς θα λέγαμε "στρώνω το τραπέζι".

Στην αρχή ο όρος "κουβέρ" αφορούσε μόνο τα τραπέζια των ευγενών.

Πιο παλιά, όλοι οι συνδαιτυμόνες, μέλη της οικογένειας ή επισκέπτες, έτρωγαν από ένα και μόνο πιάτο. Οι λόρδοι και οι αριστοκράτες ήταν οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν ξεχωριστά πιάτα. Αυτή η πρακτική εφαρμοζόταν την περίοδο του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης ως μέσο προφύλαξης, ειδικά όταν προσκεκλημένοι στο δείπνο ήταν υποτελής φεουδάρχης ή ηγεμόνας. Τα ξεχωριστά πιάτα εξασφάλιζαν τον οικοδεσπότη από τον κίνδυνο να τον δηλητηριάσουν.

Το στρώσιμο του τραπεζιού σύμφωνα με το γαλλικό εθιμοτυπικό απαιτεί την τοποθέτηση του πιρουιού και του κουταλιού με τέτοιο τρόπο, ώστε το οικόσημο ή τα αρχικά του ονόματος του οικοδεσπότη να είναι ορατά. Γι' αυτό και τοποθετούνται ανάποδα, με την αιχμή

Η Κύπρος χρησιμοποιεί τα κουταλοπύρουνα ως μέσο-σύμβολο τουριστικής προπαγάνδας. Ωστόσο, το "τραπέζι" είναι στρωμένο λάθος. Το κουτάλι πηγαίνει στα δεξιά του μαχαιριού!

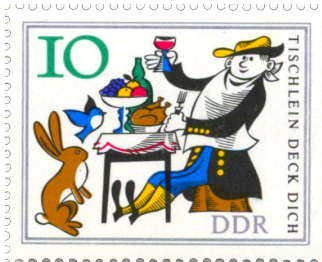
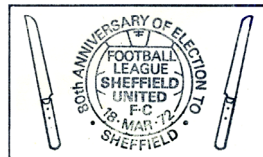
κή θέση που μπαίνουν οι σημάνσεις με τους βαθμούς αργύρου ή/και του χρυσού επάνω στα μαχαιροπύρουνα, από τα εργαστήρια χρυσοχοίας αυτών των χωρών. Σε κάθε περίπτωση

πίπτωση, οικόσημο και αρχικά πρέπει να βρίσκονται σε εμφανές σημείο του τραπεζιού.

Το πώς και πού τοποθετούνται τα μαχαιροπύρουνα στο τραπέζι είναι γνωστό: το πιρούνι αριστερά του πιάτου, το μαχαιρί δεξιά, κοντά στο πιάτο, και το κουτάλι δεξιά του μαχαιριού. Το κουτάλι για το επιδόρπιο μπαίνει στην κορυφή του πιάτου.

Αν το επιδόρπιο απαιτεί πιρούνι, μαχαιρί και κουτάλι, τότε και τα τρία τοποθετούνται επάνω από το πιάτο, με την σειρά που αναφέρονται, αρχίζοντας από το πιρούνι στην κορυφή του πιάτου.

Καλή σας όρεξη!

Με το ποτήρι και το πιρούνι στο χέρι, ο ήρωας του παραμυθιού ετοιμάζεται για την ευτυχία!

Μαχαιροπιοί άλλης εποχής της πόλης Τιέρ τροχίζουν τα προϊόντα τους.

Εθνική Έκθεση ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 Αθήνα, 22-31 Οκτωβρίου

Η Εθνική φιλοτελική έκθεση με διεθνείς συμμετοχές ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 οργανώθηκε από την Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία υπό την αιγίδα της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας.

Φιλοξενήθηκε σε μία μικρή σχετικά, αλλά ιδιαίτερα λειτουργική αίθουσα, στο Σπίτι της Κύπρου της οδού Ξενοφώντος, δίπλα στην Πλατεία Συντάγματος. Θέση που χαρακτηρίζεται ιδανική για φιλοτελική έκθεση.

Τα λαμπρά εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν στις 22/10/2013 ενώπιον πλήθους κόσμου. Το καλωσόρισμα προσφώνησε η Μαρία Παναγίδου, Μορφωτική Σύμβουλος της Πρεσβείας της Κύπρου, και ακολούθησαν χαιρετισμοί του Προέδρου της ΕΦΕ και Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής Γ. Σπάρη, του Προέδρου της Κυπριακής Φιλοτελικής Εταιρείας Χριστάκη Ιωάννου, του Προέδρου της ΕΦΟ Π. Λεούση και του Ειδικού Συμβούλου Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ Μ. Κωνσταντίνη.

Λόγω της στενότητας του χώρου, τα 75 εκθέματα όλων των τάξεων εκτέθηκαν σε δύο περιόδους: 22-30 Οκτωβρίου και 31 Οκτωβρίου - 8 Νοεμβρίου.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελείστηκε από τους Γ. Σπάρη (Πρόεδρο), Ανδ. Νικολαΐδη, Ν. Μαλλούχο, Αντ. Μανωλοΐδη, Κ. Χαζάπη, Λορέντζο Χαζάπη, Ι. Χαλβατζιδόπουλο και Χάρη Χρυσοστόμου (μέλη).

Παρατηρητής ΕΦΟ ήταν ο Βασίλης Σεκόπουλος.

Ειδικά Δώρα διέθεσαν στην Ο.Ε. η Πρεσβεία της Κυπριακής Δημοκρατίας, τα ΕΛΤΑ, η ΕΦΟ, η Κυπριακή Φιλοτελική Εταιρεία, η ΦΕΑ, ο Π. Σ. Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας, η Π.Ε.Φ. Υπαλλήλων ΕΛΤΑ, η Ε. Ε. Σ. Καρτών Μάξιμουμ, η Φ. Ε. Δωδεκανήσου, οι "Φιλοτελιστές των Αθηνών" και η οργανώτρια Εταιρεία.

Μέλη του συλλόγου μας τιμήθηκαν με τις ακόλουθες βραβεύσεις:

ΧΡΥΣΟ

Πετραδάκης Μιχάλης, *Το γραφείο του γαλλικού ταχυδρομείου στη Ρόδο (1852-1924)*, 90
Καγκελάρης Παναγιώτης, *Τα κυανόχρωμα του Μάφεκιγκ (1900)*, 87

Σπάρης Γεώργιος, *Lettera arrivata per mare*, 86

ΜΕΓΑΛΟ ΕΠΙΧΡΥΣΟ

Αρβανίτης Θωμάς, *Η προγραμματοσημική περίοδος της ελληνικής ταχυδρομικής υπηρεσίας*, 83

Αποστολόπουλος Βασίλης, *Επί ποδός*, 82

Χαλβατζιδόπουλος Ιωακείμ, *Το ποδόσφαιρο*, 81

Απέργης Θανάσης, *Ποδήλατο: Ένας γνωστός άγνωστος φίλος*, 80

ΕΠΙΧΡΥΣΟ

Αγραφιώτης Βασίλης, *Εργατικές Ολυμπιάδες*, 78

Όλες οι εκδηλώσεις έγιναν ενώπιον πολυπληθούς κοινού

Επισκέπτες και παράγοντες της έκθεσης περιεργάζονται τα εκθέματα.

Μαλλούχος Νίκος, *Αρχαία ελληνική τέχνη*, 78

Μεγαρίτης Σπύρος, Χαλκίς-Εύβοια, 77
Μαλλούχος Νίκος, *Εν αρχή ην η "κάρτα"*, 76 (+ Δώρο)

ΜΕΓΑΛΟ ΑΡΓΥΡΟ

Πανελλήνιος Σύλλογος Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας, *Περιοδικό "Θεματικός Φιλοτελιστής"*, 73

ΑΡΓΥΡΟ

Χαλβατζιδόπουλος Ιωακείμ, *Μπάλα είναι και γυρίζει*, 65

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Τουτουδάκης Γεώργιος, *El Greco*

Βαρελάς Δημήτριος, *Σιδηροδρομικές γέφυρες του 19ου αιώνα*

Το Μεγάλο Βραβείο της έκθεσης κατέκτησε ο Μανώλης Μυλωνάκης με τη συλλογή του *Ταχυδρομική ιστορία της Κρήτης*.

Η ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 διανθίστηκε με τέσσερες σημαντικού ενδιαφέροντος παράπλευρες εκδηλώσεις.

▪ Την Τετάρτη, 23 Οκτωβρίου, διεξήχθη στο Σπίτι της Κύπρου εκδήλωση αφιερωμένη στην "Ημέρα ελληνικού γραμματοσήμου: Η διαδρομή του ελληνικού γραμματοσήμου", με ομιλητές τους Άγγελο Στούμπη, Δ/τη Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ και θέμα "Το χρονικό", την Ζωγράφου-Χαράκτρια Μυρσίνη Βαρδοπούλου με θέμα "Αισθητική προσέγγιση", και τον Ευθύμιο Μασσούκη, Διευθύνοντα Σύμβουλο της Giesecke & Devrient Matsoukis Security Printing S.A. με θέμα "Τεχνικές παραγωγής".

▪ Την Τρίτη, 29 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε στο Σπίτι της Κύπρου η παρουσίαση του ετησίου τόμου της Ευρωπαϊκής Φιλοτελικής Ακαδημίας, η φετινή έκδοση του οποίου ήταν αφιερωμένη στον ελληνικό φιλοτελισμό. Απεύθυναν χαιρετισμούς οι Γ. Σπάρης, Πρόεδρος της ΕΦΕ, Π. Λεούσης, Πρόεδρος ΕΦΟ, Henk Slabbinck, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Φιλοτελικής Ακαδημίας και μέλος της Βελγικής Φιλοτελικής Ακαδημίας, ενώ κύριοι ομιλητές ήταν οι Guy Coutant, επιμελητής του Opus XIII, Εδικός Γραμματέας της Βελγικής Φιλοτελικής Ακαδημίας, η Άννα Λυδάκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου, και Α. Βιρβίλης, Πρόεδρος της Επιτροπής Φιλοτελικής Φιλολογίας της Διεθνούς Φιλοτελικής Ομοσπονδίας, συντονιστής του Opus XIII.

▪ Η Κυριακή 3 Νοεμβρίου ήταν αφιερωμέ-

νη από τους οργανωτές στη Μεγάλη Κεφαλή του Ερμή. Στο Εντευκτήριο της ΕΦΕ διεξήχθη σχετική συζήτηση με συντονιστή τον Κυριάκο Παπαθανασίου και κύριο ομιλητή τον Wolfgang Bauer, Πρόεδρο του Berliner Philatelisten-Klub της Γερμανίας.

▪ Τη Δευτέρα, 4 Νοεμβρίου, πάντα μέσα στα πλαίσια της Έκθεσης, διεξήχθη Φιλοτελικό Συμπόσιο με τίτλο "Ο φιλοτελισμός σήμε-

Από την τελετή Εγκαινίων: Μ. Κωνσταντίνης, Χρ. Ιωάννου, Μαρία Παναγίδου, Π. Λεούσης και Γ. Σπάρης.

Από την παρουσίαση του OPUS: Guy Coutant, Henk Slabbinck, Άννα Λυδάκη, Α. Βιρβίλης, Π. Λεούσης και Γ. Σπάρης.

Τα μέλη της Επιτροπής Ελληνοδικών Γ.Θωμαρέας, Ν. Ράγκος και Α. Χρήστου (Κύπριοι, μέλη του Συλλόγου μας) και ο Α. Βιρβίλης (Πρόεδρος), σε αναμνηστική φωτογραφία.

ρα - Προτάσεις - Προοπτικές". Φιλοξενήθηκε στο Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο και έλαβαν μέρος τα ΕΛΤΑ εκπροσωπούμενα από τον Δ/τη Φιλοτελισμού Αγ. Στούμπη και τον Σύμβουλο Φιλοτελισμού Μ. Κωνσταντίνη, η ΕΦΟ, εκπροσωπούμενη από το πρόεδρο Π. Λεούση, οι Έμποροι γραμματοσήμων Δ. Περδίκης, Ι. Σπαρένιος, Κ. Ταρασουλάς, Αιμ. Παιδούσης, και ο πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής Γ. Σπάρης.

Κατά τη διάρκεια του Συμποσίου, στο οποίο παρευρέθηκαν αρκετοί φιλοτελιστές, διατυπώθηκαν προτάσεις του φιλοτελικού κόσμου για την περαιτέρω ανάπτυξη του φιλοτελισμού, τρόπων συνεργασίας ΕΦΟ-ΕΛΤΑ, τρόπων για την ευκολότερη οργάνωση εκθέσεων, αλλά και την διαφήμιση των κατά τόπους φιλοτελικών εταιρειών μέσω των συνδρομητών των ΕΛΤΑ. Οι προτάσεις αυτές προέκυψαν ως συγκερασμός των απόψεων των Σωματείων της χώρας, όπως εκφράστηκαν μέσω απαντήσεων σε σχετική επιστολή της ΕΦΟ.

Οι προτάσεις που η ΕΦΟ απεύθυνε προς τους εμπόρους αναφέρονταν στα πλαστά και στις ενέργειες που θα μπορούσαν να γίνουν για την αποτροπή διάθεσής τους από το δίκτυο και τις δημοπρασίες, καθώς και στην προσπάθεια συνεννόησης μεταξύ των εκδοτών καταλόγων γραμματοσήμων για την αποφυγή των μεγάλων διαφορών που παρουσιάζονται στις τιμολογήσεις.

Ακολούθησαν εισηγήσεις των εκπροσώπων των ΕΛΤΑ, των Εμπόρων και άλλων παρισταμένων.

Ήταν μία εποικοδομητική συνάντηση.

Τέλος, το δείπνο της απονομής βραβείων του OPUS πραγματοποιήθηκε την Τρίτη, 29 Οκτωβρίου, στο ξενοδοχείο Royal Olympic της Λεωφόρου Αμαλίας, με λαμπρότητα και σε εορταστική ατμόσφαιρα. Δείπνο βραβεύσεων εκθετών (Palmares) δεν πραγματοποιήθηκε.

Η γενική εντύπωση από την ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 είναι ιδιαίτερα ικανοποιητική. Υπήρξε άριστος συντονισμός, θαυμάσιες παράπλευρες εκδηλώσεις, άοκνες και επιτυχείς προσπάθειες όσων ανέλαβαν να φέρουν εις πέρας αυτό το δύσκολο έργο.

Η απουσία μεταλλίων και καταλόγων ασφαλώς και δεν θα ενθουσίασε τους εκθέτες. Σε αντιστάθμισμα, το κόστος συμμετοχής ανά πλαίσιο ήταν ιδιαίτερα χαμηλό, για πρώτη φορά σε τέτοιο βαθμό. Πρέπει, ωστόσο, να

συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι στους χαλεπούς καιρούς που περνάμε, ο φιλοτελισμός δεν θα μπορούσε να μείνει αλώβητος. Ο μόνος τρόπος πλέον για να χαιρόμαστε την ατμόσφαιρα μιας έκθεσης στη χώρα μας είναι να μειώνουμε τα κόστη, όπου αυτό είναι δυνατόν. Καλύτερα με εκθέσεις χωρίς μετάλλια, παρά με μετάλλια, αλλά ...χωρίς εκθέσεις!

Από το Φιλοτελικό Συμπόσιο στο Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο.

Ο Ν. Μαλλούχος παραλαμβάνει το Δώρο που διέθεσε στην Ο.Ε. ο Σύλλογός μας.

Ο νικητής του Grand Prix της έκθεσης Γ. Μυλωνάκης μόλις παρέλαβε το Δώρο-Βραβείο της ΕΦΟ. Πλην των Α. Βιρβίλη και Π. Λεούση, διακρίνονται η κ. Μαρία Παναγίδου και ο έτερος διεκδικητής του Βραβείου, Γερμανός Wolfgang Bauer.

Οι πέντε Άγιοι Προστάτες της Ευρώπης

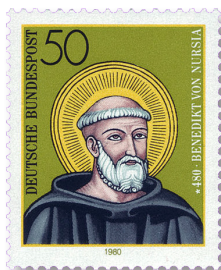
Για όσους δεν το γνωρίζουν, η Ευρώπη έχει τους Άγιους προστάτες της. Τους έχει αναγορεύσει η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία με διακηρύξεις παπών. Δεν είναι μάλιστα ένας ή δύο. Είναι πέντ!

Πρώτος ονομάστηκε έτσι ο **Άγιος Βενέδικτος της Νούρσια** (σημερινή Νόρτσια, Ούμπρια της Ιταλίας, 480-547), με διακήρυξη του πάπα Παύλου ΣΤ' της 24ης Οκτωβρίου 1964. Ο Άγιος Βενέδικτος είναι ο ιδρυτής του τάγματος των Βενεδικτίνων μοναχών και, γενικότερα, του δυτικού μοναχισμού.

Έχει αγιοποιηθεί τόσο από την Ρωμαιοκαθολική, όσο και από την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Επόμενοι προστάτες της Ευρώπης έγιναν οι δικόι μας, **Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος**, στις 2 Ιουνίου του 1985, με διακήρυξη του Ιωάννη-Παύλου Β'. Οι Θεσσαλονικείς αδελφοί ξεκίνησαν –ως γνωστόν– από την Κωνσταντινούπολη και διέδωσαν το χριστιανισμό στην Ανατολική Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα μετέδωσαν στους λαούς της περιοχής το πρώτο τους αλφάβητο που πήρε το όνομα "Κυριλλικό".

Τρίτη στη σειρά ευρωπαϊκά πάτρωνα έγινε **Αγία Αικατερίνη της Σιένα** (1347-1380), την 1η Οκτωβρίου 1999, με διακήρυξη του Ιωάννη-Παύλου Β'. Η Αγία Αικατερίνη της Σιένα επιτέλεσε μεγάλο εκκλησιαστικό έργο, θεωρείται Προστάτιδα Αγία της Ρώμης και είναι η πρώτη γυναίκα που ονομάστηκε "Διδασκά-

λισσα της Εκκλησίας" (λατ. Doctor Ecclesiae), τίτλος που δίνεται από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία σε Αγίους με σπουδαία προσφορά στην εξέλιξη της Εκκλησίας και τη διάδοση της χριστιανικής πίστης.

Την ίδια ημερομηνία, από τον ίδιο πάπα, ευρωπαϊκά προστάτιδα ονομάστηκε η **Αγία Μπριγκίτα της Σουη-**

δίας (1303-1373). Ήταν κόρη Σουηδού πρίγκιπα, μητέρα οκτώ παιδιών. Χήρεψε στα 32 τα χρόνια. Το 1349 πήγε στη Ρώμη όπου έζησε ηθελημένα μέσα στη φτώχεια. Η μεγάλη φήμη της οφείλεται στις προφητείες και τις μουσικές της αποκαλύψεις.

Τέλος, και πάλι την 1η Οκτωβρίου 1999, από τον ίδιο πάπα, προστάτιδα της Ευρώπης ονομάστηκε και η Γερμανοεβραία **Έντιθ Στάιν** (1891-1942), αδελφή **Αγία Τερέζα Βενεδικτή του Σταυρού**. Δασκάλα και μοναχή, εκτελέστηκε στους φούρνους του Άουσβιτς.

Από όσο γνωρίζουμε, η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία δεν έχει ακόμα ορίσει δικό της προστάτη άγιο της Ευρώπης.

Λ.Τ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Επιμέλεια Παντελή Λεούση

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

"Κερασίνοι '98"

Κερασίνοι, 2-11 Μαΐου 1998

Οργανώθηκε από το Δήμο Κερασινίου, τον Πολιτιστικό Συλλεκτικό Σύλλογο Κερασινίου και το Σύνδεσμο Ελλήνων Συλλεκτών, είχε τη συμπαράσταση των Ελληνικών Ταχυδρομείων και φιλοξενήθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο "Μελίνα Μερκούρη" του ίδιου Δήμου.

Η Οργανωτική επιτροπή αποτελέστηκε από τους Βασίλη Πισιμίση Πρόεδρο, Αργύρη Βουρνά Αντιπρόεδρο, Χρήστο Πετρόπουλο Γραμματέα, Σάββα Κάκαρη Οικ. Διαχειριστή, Δημοσθένη Παπαμακάριο, Ευάγγελο Αδαλή Μέλη.

Σύμβουλοι της έκθεσης ήταν οι Γιώργος Καράτσαλης και Κώστας Χριστοδουλίδης.

Η έκθεση "Κερασίνοι '98" δεν είχε συναγωγιστικό χαρακτήρα και δεν χρησιμοποιήθηκε αναμνηστική σφραγίδα.

Ακολουθεί ο πίνακας εκθετών και εκθεμάτων.

Χριστοδουλίδου Μαρία, *Νεώτερη Ιστορία της Ελλάδος*

Μπεργιόπουλος Νίκος, *Η Φύση*

Τριαντάφυλλος Γεώργιος, *Οι πρόεδροι των Η.Π.Α*

Ζαλαλά Ευδοκία, *Λένιν*

Πετρόπουλος Χρηστός, *Η Ιστορία της μοναρχίας στην Ελλάδα*

Κατσουνωτός Νίκος, *Τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες*

Βουλγαρίδη Βασιλική, *Αυτοκίνητα διαφόρων κρατών*

Χριστοδουλίδης Κώστας, *Βινιέτες τραπεζών επί φακέλων*

Χριστίδης Αλέξανδρος, *Πίνακες ζωγραφικής Γαλλίας*

Πετρόπουλος Ιωάννης, *Πεταλούδες (παιδικό έκθεμα)*

δικό έκθεμα)

Αλαλής Ευάγγελος, *Μαρτυρικό βάπτισμα Ηλιάδης Ιωάννης, Καράβια (παιδικό έκθεμα)*

Συρίγος Πέτρος, *Ο αθλητισμός μέσα από τα γραμματόσημα (παιδικό έκθεμα)*

Βουρνάς Θεόδωρος, *Ατελείς αλληλογραφία και ατέρμονες σφραγίδες (παιδικό έκθεμα)*

Πισιμίση - Παντελάρου Βασιλική, *Τα μαρτυρικά της βάπτισμας*

Καστανίδης Θάνος, *Πρώτα τεύχη σύγχρονων κόμιξ (παιδικό έκθεμα)*

Παναρίτης Κωνσταντίνος, *Τσιγαρόχαρτα Πισιμίσης Παναγιώτης, "Στην υγεία μας" (ΕΥΟΙ ΕΥΑΝ) (παιδικό έκθεμα)*

Πισιμίσης Βασιλίας, *Επιστολόχαρτα Πειραιώς αρχές του αιώνα*

Καστανίδης Θεόφιλος, *Γεγονότα που σημάδεψαν την σύγχρονη ιστορία μας*

Βύζας Ο Μεγαρίτης, *Τα Τουρκικά γραμ/ματιμούν Βυζάντιο και Ελληνισμό*

Μπεργιόπουλου Δεσποίνα, *Θυρεοί Καράτσαλης Γεώργιος, Τύποι αεροπλάνων και αεροπορικές εταιρείες*

Αντωνίου Γεώργιος, *Κατεχόμενη Κύπρος Καράτσαλη Αίγλη, Κωνσταντινούπολη*

Πισιμίσης Κων/νος, *"Ελληνικός κινηματογράφος" (παιδικό έκθεμα)*

Μορφοπούλου Έλλη, *Γυναίκες και καπέλα του 1900*

Βουρνάς Θεόδωρος, *Μινωική και Μυκηναϊκή περίοδος*

Έξαρχος Θεόδωρος, *Ηθοποιοί Χαλκιαδάκης Αναστάσιος, Επαγγέλματα*

Συρίγος Μανώλης, *Είναι όμορφο να χαμογελάς (παιδικό έκθεμα)*

Καράτσαλης Γεώργιος, *Αεροπλάνα ΒΟΕΙΝΓ*

Γαβαλάς Κων/νος, *Σημαίες και θυρεοί*

Ηλιάδου Παυλίνα, *Κύπρος, το νησί της Αφροδίτης*

Κορρες Κων/νος, *Πλοία και λιμάνια*

Πετρόπουλος Χρήστος, *Καρτ-ποστάλ Σύρου*

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Αργύρης Βουρνάς, *Περιοδικό Συλλογές και Συλλεκτικά βιβλία*

Πειραματικό Λογοτεχνικό Μουσείο, βιβλία Εφημερίδα "Ο ΠΟΛΙΤΗΣ", *Φιλοτελικά άρθρα*

Σύλλογος θεματικών φιλοτελιστών Ελλάδος, *Βιβλίο θεματικού φιλοτελισμού*

Πανελλήνιος Σύλλογος Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας, *Φιλοτελικό Δελτίο*

Όλιβερ Στανέλος, *Ιστορία του Ελληνικού Προσκοπισμού της Μικρασίας.*

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ ΝΕΟΤΗΤΑΣ
"ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ '98"**

Άγιοι Ανάργυροι, 9-16 Σεπ. 1998

Η έκθεση ήταν αφιερωμένη στη νεότητα και συνδιοργανώθηκε από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας και τον Δήμο Αγίων Αναργύρων. Στεγάστηκε στις αίθουσες του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου, είχε την αιγίδα της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας και την αρωγή των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Η Οργανωτική Επιτροπή αποτελέστηκε από τους Γιάννη Ρούσσο πρόεδρο, Ν. Καρδούλη αντιπρόεδρο, Πολύδωρο Τσελέκα οικονομικό διαχειριστή, Γ. Καρατάση σύμβουλο φιλοτελισμού, και Καίτη Φαναρά, Αλέκο Ιατρίδη, Χρήστο Πετρόπουλο και Μάνο Επισκοπάκη μέλη.

Στην Τιμητική Επιτροπή ήταν οι Αθανάσιος Δημητρακόπουλος Πρόεδρος ΕΛΤΑ, Νίκος Ταμπακίδης Δήμαρχος Αγίων Αναργύρων και Πάνος Κυριακόπουλος Διευθύνων Σύμβουλος ΕΛΤΑ.

Στην Τιμητική Φιλοτελική Επιτροπή συμμετείχαν οι Άγγελος Παπαϊωάννου Πρόεδρος ΕΦΟ, Αθανάσιος Ψύχας Γεν. Διευθυντής ΕΛΤΑ, Μωυσής Κωνσταντίνης Ειδικός Σύμ-

βουλος ΕΛΤΑ, Χρήστος Χριστοδουλάκης Διευθυντής Φιλοτελικής Υπηρεσίας ΕΛΤΑ και Γιώργος Σπάθης Πρόεδρος Συνδέσμου Εμπόρων Γραμματοσήμων Ελλάδας.

Την Ελλανόδοκο Επιτροπή απετέλεσαν οι Αλκιβιάδης Καλογεράς, Γιώργος Καρατάσης και Κώστας Σφήκας, ενώ Παρατηρητής ΕΦΟ είχε οριστεί ο Αντώνης Βιρβίλης.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1998 χρησιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα αφιερωμένη στην έκθεση, ενώ κυκλοφόρησε και ειδικό μικρό φύλλο (φεγιέ) που εκτυπώθηκε από την "Αλέξανδρος Ματσούκης Α.Ε."

Συμμετείχαν οι εξής εκθέτες με τα αντίστοιχα εκθέματα:

ΤΑΞΗ Δ'

Χριστοδουλίδου Μαρία *Η Ιστορία της νεώτερης Ελλάδος*

Παολινέλης Γεώργιος *Βατικανό - Παύλος ΣΤ', ο Οικουμενικός*

Μάνθος Γεώργιος *Οι κατηγορίες των Ολυμπιακών Αγωνισμάτων*

Ντούζος Δημήτριος *Ένα τουριστικό ταξίδι στην Ελλάδα*

Μαγιολαδίτης Μάριος *Τροχοφόρα οχήματα*

Χρήστου Κων/νος *Αυστραλία (Πρωτοεμφανιζόμενη)*

Χρήστου Μαρία *Αίγυπτος (Πρωτοεμφανιζόμενη)*

Σταυρινού Άννα *Επανδρωμένες πτήσεις στη Σελήνη*

ΤΑΞΗ Γ'

Παπαδήμας Σπύρος *Κοχύ-*

λια

Ζουρντζή Αργυρώ *Πρόσκοποι (Πρωτοεμφανιζόμενη)*

Γεωργίου Πόπη *Τα Πουλιά της Ευρώπης*

Μπαρμπαρής Δημήτριος *Τοπία και κτήρια των Ελληνικών Πόλεων*

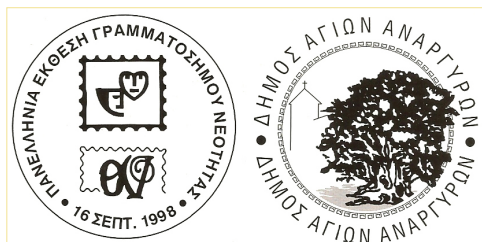
Ζαφειρακόπουλος Ζαφειράκης *Κοινωνική πρόνοια, Απρίλιος-Σεπτέμβριος 1917*

Παπαδήμας Σπύρος *Αυτοκίνητα*

Ντούζος Γεώργιος *Ο Θεάνθρωπος*

Σολωμού Σωτήρης *Άνθη επί των Γραμμα-*

Οι δύο όψεις του μεταλλίου που δόθηκε στους εκθέτες.

τοσήμων

Μάραθος Χρήστος Πτηνά

Χριστοφή Μαρία Μουσική και Μουσικά

Όργανα

Αλατζά Τερψιχόρη Λουλούδια (Πρωτοεμφανιζόμενη)

Παολινέλη Αλεξία Ζωγραφική - Οι Μεγάλοι της Τέχνης

Συμεωνίδης Λάζαρος, Αεροπλάνα

Μπαρμπάρη Αθανασία Λουλούδια και Άνθη

Μάραθος Χρήστος (Καρποί)

ΤΑΞΗ Β'

Ιωαννίδης Βασίλειος Τα κάλαντα, Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά (Πρωτοεμφανιζόμενη)

Το φεγιέ που εκδόθηκε για την "ΑΓΙΟΙ ΑΡΓΥΡΟΙ '98"

Χριστοφή Γεώργιος (Κύπρος), Η χώρα μου Κύπρος μέσω Καρτών Μάξιμουμ

Λιούμης Παναγιώτης Αεροπλάνα (Πρωτοεμφανιζόμενη)

Ηλιάδου Κλέλια (Κύπρος), Άγρια και φυσική ζωή στη γη

ΤΑΞΗ Α'

Νεοφύτου Ευαγγέλια Ολυμπιακά Αθλήματα

τα (Πρωτοεμφανιζόμενη)

Πάσχος Φιλώτας Σιδηροδρομικές σφραγίδες, Θεσσαλονίκη 1912- 72

Ζαφειρακόπουλος Θεοφάνης Κεφάλια (Πρωτοεμφανιζόμενη)

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Βύζας Ο Μεγαρίτης Τα Τουρκικά γραμματοσήμα τιμούν Βυζάντιο & Ελληνισμό

Πισιμίσης Παναγιώτης Έλληνες ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες

Συρίγος Πέτρος Ο Αθλητισμός μάσα από τα γραμματοσήμα

Σταύρου Έλενα Πεταλούδες

Πισιμίσης Κωνσταντίνος Το Παγκόσμιο Ποδόσφαιρο

Σταύρου Αναστασία Λουλούδια

Σφήκα Ιωάννα Ελληνική Μυθολογία

ΤΑΞΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Κυπριακή Φιλοτελική Εταιρεία, Περιοδικό "ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ"

ΕΚΘΕΣΗ - ΜΝΗΜΕΣ

Νέα Σμύρνη, 3-8 Μαΐου 1999

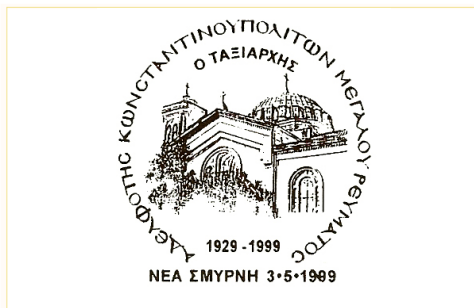
Η έκθεση συνδιοργανώθηκε από την Αδελφότητα Κωνσταντινοπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξίαρχης" και του Συλλόγου Θεματικών Φιλοτελιστών Ελλάδας και είχε την αιγίδα του Δήμου Νέας Σμύρνης και τη συμπαράσταση των ΕΛΤΑ.

Την Τιμητική Επιτροπή απετέλεσαν οι Γ. Κουτελάκης Δήμαρχος Νέας Σμύρνης, Νίκος Παπαμικρούλης Δήμαρχος Νέας Χαλκηδόνας, Αυγουστίνος Γ. Καμπάς Πρόεδρος Εστίας Νέας Σμύρνης, Γ. Μπογιατζόπουλος Λογοτέχνης.

Την Οργανωτική Επιτροπή στελέχωσαν

Οι δύο όψεις του μεταλλίου.

οι Θ. Καρτάλη Πρόεδρος, Κ. Χριστοδουλίδης Αντιπρόεδρος, Δ. Ιωαννίδης Γεν. Γραμματέας, Κ. Ρακπιβάν Ειδ. Γραμματέας, Στ. Γιαβάς Οικ. Διαχειριστής, και Π. Τσουκάτου, Α. Αποστολίδης, Κων/νος Κορρές, Ηλίας Κουλουρίδης, Ευαγ. Λαγός, Κλ. Λεοντίδης, Χρ. Πετρόπουλος Μέλη, ενώ Σύμβουλος Φιλοτελισμού και της έκθεσης ορίστηκε ο Γ. Καράτσαλης.

Οι οργανωτές κυκλοφόρησαν ασπρόμαυρο πολυσέλιδο (32 σελίδων) κατάλογο/λεύκωμα που -εκτός των άλλων- περιλάμβανε ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία, καθώς και πλήθος φωτογραφιών.

Την ημέρα των εγκαινίων χρησιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα και στους εκθέτες επενεμήθηκαν αναμνηστικά μετάλλια.

Οι εκθέτες με τα αντίστοιχα εκθέματα ήταν οι εξής:

Ηλίας Κουλουρίδης, *Βόσπορος - Μέγα Ρεύμα*

Μάνος Αναγνώστου, *1821 - Ελληνική Παλιγγενεσία*

Ανδρέας Παπαδημητρίου, *Λαϊκή Ενδυμασία Βαλκανικών Λαών*

Μιχάλης Ε. Τσιρώνης, *Οι Ρίζες μας* (Φωτογραφίες από Μ. Ασία)

Νίκος Μ. Καρδασιλάρης, *Μικρασιατική Εκστρατεία 1919-1922*

Αλέξανδρος Γαληνός, *Ταχυδρομική Ιστορία του Πόντου*

Βασιλική Πισιμίση-Παντέλαρου, *Μαρτυρική Βάπτιση*

Βύζας ο Μεγαρίτης, *Τα τούρκικα γραμματόσημα τιμούν Βυζάντιο και Ελληνισμό*

Ευάγγελος Αδαλής, *Μαρτυρική Βάπτιση*
Νικόλαος Κατσουνιώτης, *Τρεις Μονοθεϊστικές Θρησκείες*

Όμηρος Ζαχαριάδης, *Αιγιακός Ελληνισμός*

Αίγλη Καράτσαλη, *Ορθοδοξία*
Γιώργος Γρ. Ντούζος, *Ο Θεάνθρωπος στη γη*

Ουρανία Ν. Τυροβόλη, *Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος Α'*

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογός μας και "Οι Φιλοτελιστές των Αθηνών" συνεχίζουμε την παράδοση της από κοινού κοπής της πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας και το 2014.

Η εορταστική εκδήλωση θα λάβει χώρα τη Δευτέρα, 20 Ιανουαρίου και ώρα 7 μμ, στο Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο, Πλατεία Παναθηναϊκού Σταδίου 5.

Στα πλαίσια της γιορτής περιλαμβάνεται θεματική ομιλία του Παντελή Λεούση με θέμα "Η Ιστορία της Ιταλικής Όπερας, μέσα από τα γραμματόσημα", με ταυτόχρονη οπτική και ηχητική ψηφιακή υποστήριξη.

Καλούμε τα μέλη και τους φίλους μας να συνεορτάσουμε.

Είστε όλοι καλεσμένοι!

Οι γκάουτσο

Ο όρος "γκάουτσο" (gaucho) χρησιμοποιείται στην Αργεντινή, στην Παραγουάη, σε μία περιοχή της Βολιβίας (Ταρίχα) και στην Ουρουγουάη, και αναφέρεται στους ανθρώπους που εργάζονται ως εργάτες κτηνοτρόφοι στις Πάμπας της Νότιας Αμερικής. Οι γκάουτσο είναι αντίστοιχοι των καουμπόη (cowboys) των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Οι εκδοχές για την προέλευση της λέξης είναι τρεις. Σύμφωνα με την πρώτη, το όνομα αυτό ξεκίνησε από τα νότια της Βραζιλίας, όταν gauchos ονομάζονταν οι κάτοικοι της πολιτείας του Rio Grande do Sul. Οι άλλες δύο θέλουν να προέρχεται από το "huacchu" (μοναχικός, ορφανός) της περουβιανής γλώσσας "κέτσουα", ή το gachocalo (χωρικός, εραστής) των ισπανικών σιγγάνων.

Οι δραστηριότητες των γκάουτσο, εκτός από την φύλαξη των κοπαδιών, είναι πολλές. Για κάθε μία υπάρχει ένας άνδρας με συγκεκριμένες ικανότητες και εξειδίκευση.

Ο τροπέρο (tropero, καουμπόη) είναι αυτός με την κλασική ιδιότητα του gaucho. Προσέχει, ελέγχει και καθοδηγεί το κοπάδι, με μόνιμο σύντροφο το caballo, το άλογο

του. Καβαλάρης και άλογο χρησιμοποιούν τα rilchas, όπως ονομάζονται τόσο τα ρούχα του γκάουτσο, όσο και τα αντικείμενα της σέλας ή της σαγματοποιίας (χάμουρα). Είναι καλά ντυμένοι, φορεί καλά ρούχα ή έχει πολυτελή σέλα, ή και τα δύο.

Ο ντομαδόρ (domador) είναι ο μόνος gaucho, το έργο του οποίου παρέμεινε αναλλοίωτο με την πάροδο του χρόνου. Είναι ο εκπαιδευτής των αλόγων, αυτός που τα "ντρεσάρι". Προτού αρχίσει την εκπαίδευση, πρέπει να αιχμαλωτίσει το άγριο άλογο στο "ralenque" (πάσαλο), να το

βουρτσίσει, να το πλύνει, να το χαϊδέψει, να το ηρεμήσει. Στη συνέχεια θα τοποθετήσει τη σέλα και θα εξοικειώσει το ζώο με το βάρος που στο εξής θα ανέχεται να σηκώνει.

Ο καπατάθ (capataz, επιστάτης) ήταν ο υπεύθυνος για τη διαχείριση του αγροκτήματος ή του ράντσο. Γνωρίζει τις αγροτικές εργασίες όσο και τις κτηνοτροφικές, τα σχετικά με τα ροντέο κλπ. Διευθύνει και καθοδηγεί τους εργάτες, έφιππος ή με τα πόδια.

Ο εστανσιέρο (estanciero) gaucho είναι ο ιδιοκτήτης του ράντσο. Στο αγρόκτημα ήταν πάντα ντυμένος με μία κάπα (chiripá), πολυτελή γιλέκα, πλατύγυρο καπέλο και μαντήλι που έκλεινε

Βραζιλία, Παραγουάη, Αργεντινή και Ουρουγουάη, ανήκουν στις χώρες όπου η παράδοση των γκάουτσο είναι πάντα ζωντανή.

Οι γκάουτσο έχουν εμπνεύσει αρκετούς εικαστικούς καλλιτέχνες (γραμματοσήμα από πίνακες ζωγραφικής).

ένα πουκάμισό με φαρδύ λαιμό. Τα μακριά μαλλιά του ήταν συνήθως πλεγμένα σε πλεξούδα (coleta).

Ο μαρούτσο (marucho) είναι ο υπεύθυνος για τα βόδια και τα μουλάρια όταν τρώνε, κοιμούνται ή κατά τη διάρκεια της κακοκαιρίας

θεί και τη νύχτα το αγρόκτημα για πιθανούς ζωοκλέφτες ή διαρρήκτες.

Ο πουεστέρο (puestero) είναι ο εργαζόμενος στην estancia (αγρόκτημα). Μπορεί να είναι ιδιοκτήτης ενός κοπαδιού προβάτων, ή μπορεί να φροντίζει ένα κοπάδι και να μοιρά-

Οι domador εκπαιδεύουν τα άλογα για να δεχθούν σέλα και αναβάτη. Η διαδικασία αυτή έχει μεταφερθεί και στα "ροντέο", ως μέρος των τοπικών εορταστικών εκδηλώσεων και ως τουριστική αραξιών.

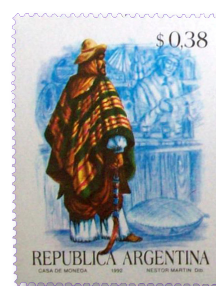
ας, όταν τα βοοειδή δεν μπορούν να κινηθούν λόγω της κακής κατάστασης των δρόμων. Καθώς πρόκειται για εύκολη σχετικά εργασία, marucho είναι συχνά ένας νεαρός άνδρας.

Ο μαγιοντόμο (mayordomo, δεν χρησιμοποιείται πια) είναι ο γενικός διαχειριστής ενός αγροκτήματος. Διευθύνει τους εργαζόμενους, χρησιμοποιεί το λάσο, μαρκάρει τα ζώα, εξημερώνει τα άλογα, αλλά παρακολου-

ζεται το μαλλί και τα άλλα κτηνοτροφικά προϊόντα με τον ιδιοκτήτη κατά το συμφωνημένο ποσοστό (συνήθως κατά το ήμισυ ή το ένα τρίτο).

Ο "chasque" ή "chasqui" (τσάσκε = αγγελιοφόρος) είναι καβαλάρηδες της πάμπας που μεταφέρουν μηνύματα τις γύρω περιοχές.

Ο ραστρεαντόρ (rastreador) είναι ο ειδι-

Η ενδυματολογικές συνήθειες και παραδόσεις των γκάουτσο παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Τα πάντα στην ενδυμασία των γκάουτσο έχουν την ιδιαιτερότητά τους. Από τα κύρια ενδύματα ως τα αξεσουάρ...

κός στην αναζήτηση και ανεύρεση χαμένων ανθρώπων ή ζώων, που κλάπηκαν ή διέφυγαν. "Διαβάζει" με ευκολία τα ίχνη που υπάρχουν στο έδαφος και αποτελεί το δεξί χέρι της αστυνομίας όταν χρειάζεται.

Εξάίρετοι γνώστες της κάθε περιοχής, οι γκάουτσο χρησιμοποιήθηκαν πολλές φορές ως οδηγοί σε στρατιωτικές επιχειρήσεις. Γνωρίζουν δρόμους, μονοπάτια, δάση, ρεματιές, βουνά...

Τέλος, ο παγιαδόρ (payador) είναι ένα είδος τραγουδιστή που συνοδεύεται από την κιθάρα του και αυτοσχεδιάζει τραγουδώντας για οποιοδήποτε θέμα. Όταν συναντώνται δύο "payadores", γίνεται συχνά μία μονομαχία, η διάρκεια της οποίας εξαρτάται από το ταλέντο των εκτελεστών.

Η εξέλιξη, βέβαια, έχει επιφέρει μεγάλες αλλαγές και στη ζωή των γκάουτσο. Πολ-

λές από τις παραπάνω δραστηριότητες δεν υπάρχουν πια και άλλες έχουν περιοριστεί σε απομονωμένες περιοχές των αχανών περιοχών της Νότιας Αμερικής.

Σε αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του πολιτισμού των γκάουτσο, η 6 Δεκεμβρίου έχει οριστεί ως Παγκόσμια Ημέρα των Γκάουτσο.

Υπάρχει μία ατέλειωτη σειρά από λεπτομέρειες, σχετικές με την ένδυση, τις συνήθειες και τις παραδόσεις, χαρακτηριστικές της κουλτούρας των γκάουτσο. Από το καπέλο μέχρι τις κάλτσες, τα αξεσουάρ της σέλας, τα ενδύματα, μέχρι τις γιορτές, τους χορούς, τις διατροφικές συνήθειες... Πόσα όμως μπορούν να γραφούν σε ένα φιλοτελικό περιοδικό;

Παντελής Λεούσης

El payador: ο τύπος του μουσικού γκάουτσο, που συνήθως αυτοσχεδιάζει τραγουδώντας.

Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου του '78, μαस्कώτ ήταν ο "Γκαουτίτσο", ενώ η Βραζιλία αφιέρωσε στους γκάουτσο ακόμα και χαρτονόμισμα.

Οι μεγάλοι του αθλητισμού

Αλαίν Μιμούν

Ο Γαλλο-αλγερινός Αλαίν Μιμούν (1921–2013) υπηρέτησε ως δεκανέας στο 83ο τάγμα μηχανικών του γαλλικού στρατού κατά την εκστρατεία της Ιταλίας και τραυματίστηκε άσχημα στις 28 Ιανουαρίου 1944 από γερμανική οβίδα. Ευτυχώς γι' αυτόν και το διεθνή αθλητισμό, απέφυγε τον ακρωτηριασμό του αριστερού του ποδιού. Ευτυχώς διότι ο Μιμούν, εκτός από τις πάμπολλες σπουδαίες νίκες του στους αγώνες δρόμων αντοχής, στην Ολυμπιάδα της Μελβούρνης του 1956, ανέβηκε στο ψηλότερο σκαλί του βάθρου. Έγινε χρυσός Ολυμπιονίκης στο παραθώνιο.

Ήταν αθλητής υψηλού επιπέδου, αλλά ταυτόχρονα σεμνός και μετριόφρων. Είχε τον αθλητισμό στο αίμα του. Ακόμα και όταν σταμάτησε να αγωνίζεται, έτρεχε καθημερινά 10-15 χιλιόμετρα. Όσο και αν φαίνεται απίστευτο, συνέχισε να τρέχει μέχρι τα 92 του χρόνια.

Στη Μελβούρνη, ο παραθώνιος άρχισε στις 3:13 μ, κάτω από καυτό ήλιο και 36° βαθμούς θερμοκρασία. Ο Μιμούν, φορώντας στη φανέλα τον αριθμό 13 και έχοντας καλυμμένο το κεφάλι για να προστατευτεί από τον ήλιο με ένα μαντήλι κεντημένο με τα αρχικά της συζύγου του, ξεκίνησε την κούρσα με αυτοπεποίθηση. Οι οίωνοι ήταν άριστοι. Την προηγούμενη νύχτα είχε λάβει ένα τηλεγράφημα που του ανακοίνωνε τη γέννηση της κόρης του, αυτής που αργότερα θα ονομάσει Ολυμπρ.

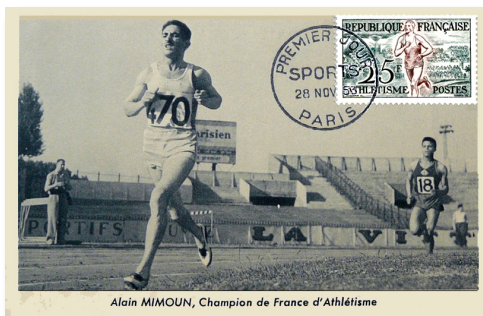
Στο 30ο χιλιόμετρο της κούρσας ένοιωθε ήδη να πονά ολόκληρο το κορμί του. Είχε ήδη ξεχωρίσει από τους συναθλητές του, είχε μπει επικεφαλής και ο κόσμος τον ενθάρρυνε με ζητωκραυγές. Παρά ταύτα, είχε το προαίσθημα ότι θα τα καταφέρει, ότι η νίκη είναι κοντά. Αυτό τον έκανε να υπερνικά τον πόνο και την κούραση. Του έδινε φτερά.

35ο χιλιόμετρο..., 38ο..., 40ο... Δεν θα αργήσει να ορθωθεί μπροστά του ο εντυπωσιακός όγκος του Ολυμπιακού σταδίου της αυστραλιανής μεγαλούπολης. Μόλις η λεπτή φιγούρα του εμφανίζεται στην είσοδο, ολόκληρο το στάδιο σηκώνεται όρθιο και τον επευφημεί. Είναι ο νικητής, ο Ολυμπιονίκης. Για να πραγματοποιηθεί το όνειρο χρειάστηκε να καλύψει τη διαδρομή σε 2 ώρες και 25 λεπτά.

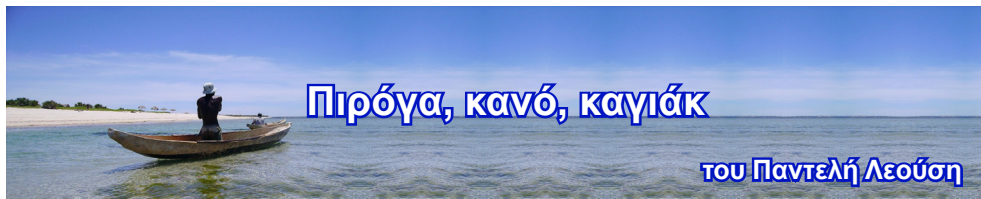
Στην ίδια κούρσα συμμετείχε και ο φίλος του, ο θρυλικός αντίπαλος Εμίλ Ζάτοπεκ. Αυτός κατάφερε να τερματίσει δος, αλλά είχε τόσο εξαντληθεί, ώστε κατέρρευσε στο χορτοτάπητα. Μόλις συνήλθε και σηκώθηκε, πιστεύοντας ότι νικητής ήταν ο Γιουγκοσλάβος Μίχαλιτς, προχώρησε για να τον συγχαρεί. Την ίδια στιγμή ακούστηκε η φωνή του Μιμούν να λέει: "Ε! Εμίλ, δεν θα με συγχαρείς;" Τότε ο Ζάτοπεκ κατάλαβε, τον πλησίασε, τον συνεχάρη και του είπε: "Ήταν η σειρά σου!"

Το 1999, οι αναγνώστες του γαλλικού αθλητικού περιοδικού *Athlétisme* ψήφισαν τον Μιμούν ως τον "μεγαλύτερο Γάλλο αθλητή του 20ου αιώνα".

Λ. Τ.

Alain MIMOUN, Champion de France d'Athlétisme

Στις 31 Μαρτίου 2010, το PlanetSolar, ένα σκάφος που κινείται αποκλειστικά με την ηλιακή ενέργεια, έκανε το γύρο του κόσμου. Πρόκειται ασφαλώς για μία σημαντική στιγμή στην ιστορία της ναυσιπλοΐας. Έκτοτε, με συνεχείς βελτιώσεις, συνεχίζει τα πειραματικά ταξίδια του, σπάζοντας το ένα ρεκόρ μετά το άλλο. Χρησιμοποιώντας αποκλειστικά καθαρή ενέργεια, το παράδειγμα του μπορεί να αποτελέσει την αρχή για συγκλονιστικές αλλαγές στον τρόπο κίνησης των πλοίων. Με το PlanetSolar η ανθρωπότητα επανέρχεται στις ρίζες της, όταν και οι πιρόγες, τα κανό και τα καγιάκ κινούνταν με "καθαρή ενέργεια": το πανί, το άνεμο, το κουπί, τα ανθρώπινα χέρια. Προτού ανακαλυφθούν μηχανές εσωτερικής καύσης...

Η πιρόγα υπάρχει από πολύ παλιά. Τεκμήρια γι' αυτήν συναντάμε από την νεολιθική εποχή. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο της γαλλικής πόλης Lons-le-Saupier εκτίθεται μία πιρόγα ηλικίας 3.000 ετών. Βρέθηκε το 1904, άριστα διατηρημένη, κατά τη διάρκεια ανασκαφών, μέσα στις μάργες του χείλους

ενός μακριού κονταριού. Μπορεί επίσης να διαθέτουν πρόσθετη δοκό εξισορρόπησης. Σήμερα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά στις τροπικές περιοχές της Αφρικής, της Νοτιοανατολικής Ασίας, της Ωκεανίας και σε μερικές περιοχές της Αμερικής.

Ετυμολογικά, η λέξη "πιρόγα" προέρχε-

Η πιρόγα κατασκευάζεται συνήθως από μονοκόμματο κορμό δέντρου

της λίμνης Chalain, στην περιοχή Jura (κοντά στην Ελβετία).

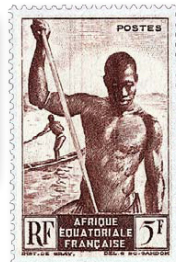
Η πιρόγα είναι ένα μακρύ και ευθύ σκάφος που συνήθως κατασκευάζεται από ένα μοναδικό σκαμμένο κορμό δέντρου. Γι' αυτό λέγεται και μονόξυλο. Υπάρχουν πιρόγες που μπορεί να πλέουν με πανί, με τη βοήθεια ενός ή δύο κουπιών (σε κάποιες περιπτώσεις και περισσότερων) ή

από την λέξη "piragua" των Μάγια, που σήμαινε μικρή βάρκα. Η λέξη πέρασε πρώτα στους Ισπανούς και αργότερα εκγαλλίστηκε.

Για την κατασκευή μιας πιρόγας επιλέγεται κορμός από δέντρα που δύσκολα σαπίζουν και η διάνοιξη του κοιλώματος γίνεται με τη βοήθεια της φωτιάς. Η φωτιά καθιστά ευκολότερη την επεξεργασία του ξύλου, αλλά προστατεύει

Οι πιρόγες μπορεί να κινούνται με πανί,...

...μπορεί να κινούνται με κουπιά ή σπρώχνοντας στο βυθό ένα μακρύ κοντάρι, όταν τα νερά είναι ρηχά.

επίσης από τις επιθέσεις των ξυλοφάγων εντόμων και των μυκήτων.

Σε κάποιες περιοχές ή χώρες, η υποχώρηση των δασών δεν επιτρέπει την εξεύρεση κατάλληλου δέντρου. Για την κατασκευή μιας μεγάλης πιρόγας, με ικανότητα μεταφοράς δεκάδων ατόμων και σημαντικό βάρος εμπορευμάτων, το δέντρο πρέπει να έχει ηλικία αρκετών αιώνων, συχνά μεγαλύτερη των δέκα. Στο Βασιλικό Μουσείο των Βρυξελλών εκτίθεται πιρόγα μήκους 22,5 μέτρων, που ζυγίζει 3,5 τόνους!

Οι παραδοσιακές πιρόγες συχνά φέρουν διακοσμήσεις που μπορούν να περιλαμβάνουν συμβολικά στοιχεία για την προστασία από τα κακά πνεύματα και τους κίνδυνους στη θάλασσα ή στο νερό.

Το κανό αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια χιλιάδων ετών από τους ιθαγενείς λαούς της Βόρειας Αμερικής. Η λέξη "κανό" προέρχεται από τη λέξη "kenu" που σημαίνει "πιρόγα". Αυτές οι ποντοπόρες βάρκες ήταν σε χρήση από τους Ινδιάνους των νησιών της Καραϊβικής. Κατασκευάζονταν από μεγάλους κορμούς δέντρων που διαμορφώνονταν εξωτερικά με πελέκμα, ενώ εσωτερικά σκάπτονταν

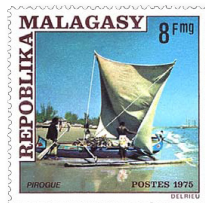
ώστε να δημιουργηθεί το κοίλωμα. Οι βάρκες αυτές ήταν αρκετά ισχυρές για να ταξιδεύουν μεταξύ των νησιών.

Οι Ινδιάνοι της Βόρειας Αμερικής είναι εκείνοι που δημιούργησαν την πιο γνωστή έκδοση του κανό. Αυτή αποτελείται από ένα πλαίσιο ξύλινων πλευρών που καλύπτονται με ελαφρύ φλοιό δέντρων, κυρίως σημύδας, αλλά μερικές φορές και λεύκας ή κέδρου. Αυτές οι βάρκες, που το σχέδιό τους έχει παραμείνει ουσιαστικά αμετάβλητο για χιλιάδες χρόνια, αποδείχθηκαν ιδανικές για διαδρομές στα πολυάριθμα ρέματα, στα ποτάμια και τις λίμνες της Βόρειας Αμερικής. Το μικρό βάρος τους επιτρέπει επίσης την εύκολη μεταφορά τους όταν οι συνθήκες δεν επιτρέπουν την πλεύση.

Η φλούδα σημύδας αποδείχθηκε τέλεια επιλογή για την επένδυση του κανό. Διότι όχι μόνο είναι ελαφριά και ομαλή. Είναι και αδιάβροχη, και ελαστική, και τα δέντρα σημύδας βρίσκονται σχεδόν σε κάθε περιοχή του Καναδά. Στις δυτικές υποαρκτικές περιοχές όπου δεν υπήρχαν σημύδες, οι Ινδιάνοι χρησιμοποιούσαν ως υποκα-

Για μεγάλες πιρόγες χρειάζονται δέντρα έως και 1000 ετών

Υπάρχουν και πιρόγες με πλάγια δοκό εξισορρόπησης, κυρίως για χρήση σε θαλάσσιες περιοχές.

Το κανό είναι δημιούργημα των Ινδιάνων της Βόρειας Αμερικής. Στη μέση, η Frances Ann Hopkins και πίνακάς της.

τάστατο το φλοιό της ελάτης.

Οι ενώσεις των κανό συνδέονταν με ρίζα άσπρου πεύκου και γίνονταν αδιάβροχες με την θέρμανση ξύλου πεύκου ή με ρετσίνι από έλατο.

Το κανό του Καναδά διακρίνεται από το καγιάκ επειδή ο κωπηλάτης κάθεται σε θέση γονατιστή και χρησιμοποιεί ένα μόνο κουπί, με μόνο μία πλατειά απόληξη. Το μήκος του είναι συνήθως περίπου 5 μέτρα, το βάρος του διαφέρει ανάλογα με τα υλικά κατασκευής και είναι κατάλληλο για τη μεταφορά δύο ατόμων.

Όταν στα χρόνια της πρώιμης Βόρειας Αμερικής το εμπόριο άρχισε να αυξάνει, η σημασία του κανό συνεχώς μεγάλωνε. Το εμπόριο της γούνας που συνέλεγαν οι Ινδιάνοι και πουλούσαν στους λευκούς αναπτύχθηκε τόσο πολύ, ώστε η ανάγκη για περισσότερα και μεγαλύτερα κανό έγινε επιτακτική. Γι' αυτό και οι Γάλλοι ίδρυσαν το πρώτο γνωστό παγκοσμίως εργοστάσιο παραγωγής κανό στο Trois-Rivières του Κεμπέκ, γύρω στα 1750. Πολλά από αυτά τα βιομηχανοποιημένα και εξελιγμένα κανό που χρησιμοποιούσαν οι έμποροι γούνας ήταν σε θέση να μεταφέρουν μέχρι και 12 άτομα και ένα

φορτίο που έφτανε τα 2400 κιλά.

Ένας δεύτερος τύπος κανό είναι το καγιάκ. Διακρίνεται από το κανό του Καναδά

στο ότι ο κωπηλάτης είναι καθιστός, έχοντας τα πόδια απλωμένα, ενώ το μοναδικό κουπί έχει και τις δύο άκρες πλατυσμένες. Το καγιάκ είναι κλειστό (καλυμμένο με κουβέρτα) και έχει ως κύριο προορισμό το ψάρεμα και το κυνήγι. Χρησιμοποιείται κυρίως από τους Ίνουιτς ιθαγενείς των περιοχών της Αρκτικής (Αλάσκα, Καναδάς, Γροιλανδία). Εξαιτίας

των δύσκολων περιβαλλοντικών συνθηκών αυτών των περιοχών, ο επιβάτης του καγιάκ προστατεύεται από μια φούστα που δεν επιτρέπει στο νερό να περάσει στο σώμα του και στο εσωτερικό του σκάφους. Εάν το καγιάκ τείνει να ανατραπεί, υπάρχει η δυνατότητα να επανέλθει στη θέση του και να αποκατασταθεί

η πλευσιμότητά του με μια ειδική τεχνική που ο κωπηλάτης εφαρμόζει, χρησιμοποιώντας το κουπί και κάνοντας μια κατάλληλη κίνηση της λεκάνης.

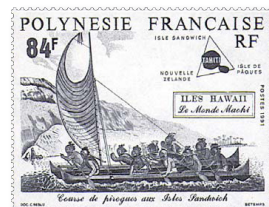
Είναι αμέτρητες οι εξερευνησεις που έγιναν με τη βοήθεια πηρόγας ή κανό. Οι Γάλλοι Jacques Marquette (1637-1675) και Louis

Το καγιάκ χρησιμοποιείται από τους Ινδιάνους αρκτικών περιοχών.

Ο κορμός του δέντρου παίρνει τη μορφή πηρόγας με πελέκημα.

Οι πηρόγες μπορούν να συνδυάζουν κίνηση με πανί και με κουπί, ιδιαίτερα όταν είναι κατασκευασμένες για μεταφορά πολλών ατόμων.

Ο πατήρ Jacques Marquette εξερεύνησε περιοχές της Αμερικής και οι Jacques de Brazza, Rigail de Lastours περιοχές της Αφρικής, χρησιμοποιώντας πιρόγες.

Jolliet (1645-1700) εξερεύνησαν τον Μισισιπή και τα δάση της Βόρειας Αμερικής, και μελέτησαν τον τρόπο ζωής των Ινδιάνων. Οι παραστατικές περιγραφές τους έφεραν το κανό μέχρι τις Βερσαλλίες. Ο βασιλιάς το χρησιμοποίησε για την “ευχαρίστηση του φαρέματος”.

Οι επίσης Γάλλοι Rigail de Lastours (1855-1885) και Jacques de Brazza εξερεύνησαν τη Δυτική Αφρική. Αλλά και ο Albert Schweitzer έκανε αρκετές εξερευνησεις. Τόσο αυτές, όσο και οι μετακινήσεις του γίνονταν με πιρόγα.

Σε πολλές χώρες, όπως η Σενεγάλη, το Κογκό και το Καμερούν, οι πιρόγες αποτελούν μεταφορικά μέσα, αλλά χρησιμοποιούνται επίσης στο ψάρεμα και σε αθλητικές αναμετρήσεις.

Στην Καμπότζη, η γιορτή των νερών που συμπίπτει με το τέλος της εποχής των πλημμυρών είναι η μεγαλύτερη παραδοσιακή γιορτή, με πρωταγωνίστριες τις πιρόγες.

Παρά τις θύελλες του Ειρηνικού και τις λίγες πιθανότητες πρόσβασης στα χαμένα στον ωκεανό νησιά, οι λαοί που ήρθαν από τη Νοτιοανατολική Ασία πριν από

15.000 χρόνια, έφτασαν στην Παπουασία-Νέα Καληδονία-Νέα Γουινέα, Μελανησία, Μικρονησία, και αργότερα την Πολυνησία, ταξιδεύοντας με πιρόγες εφοδιασμένες με πανιά. Στις περιοχές αυτές συναντάμε όλων των ειδών πιρόγες, ακόμα και με εξωτερικό δοκό εξισορρόπησης. Γνωστές είναι επίσης οι “βασιλικές πιρόγες” των Μπόρα-Μπόρα, που χρησιμεύουν για έναν ειδικό τρόπο φαρέματος προς τιμή των επισκεπτών, και που στο ψάρεμα συμμετέχει ολόκληρο το χωριό.

Ο Άλμπερτ Σβάιτσερ με την πιρόγα του.

Η κωπηλασία, σε όλες τις μορφές της, είναι θαυμάσιος τρόπος για να γυμνάσει κανείς το σώμα του. Απόδειξη και η αθλητική κωπηλασία. Για όσους όμως κωπηλατούν για βιοποριστικούς λόγους ή όταν το σκλούν έκτακτες ανάγκες, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Δεν ξέρουμε, για παράδειγμα, τι γνώμη θα είχε “περί κωπηλασίας” ο πλοίαρχος Ουίλιαμ Μπλάι και οι 18 ναύτες του, όταν οι στασιαστές του πλοίου Μπάουντι τους άφησαν στη θάλασσα, πάνω σε μια βάρκα, και χρειάστηκε να κωπηλατούν επί 41 ημέρες μέχρι να φτάσουν στο νησί Κουπάγκ!

“Βασιλικές πιρόγες” φαρεύουν στο Μπόρα Μπόρα με τη μέθοδο “της πέτρας” (κυκλώνουν τα ψάρια με πιρόγες και τα τρομάζουν κτυπώντας το νερό με πέτρες, όπως στην εικόνα).

Πιρόγες σε αθλητικούς αγώνες.

Με αφορμή τον πίνακα του Θ. Βρυζάκη

Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και Έντουαρντ Τζον Τρελώνυ

Όπως είναι γνωστό, στο θεματικό φιλοτελισμό η πληροφορία μπορεί να αντληθεί από το κύριο ή το δευτερεύον θέμα ενός γραμματοσήμου, από την αιτία έκδοσής του, αλλά και από την παραμικρή λεπτομέρεια που περιλαμβάνεται σ' αυτό. Αν μάλιστα αυτή η λεπτομέρεια απεικονίζει ένα θέμα που δεν τεκμηριώνεται σε άλλο γραμματόσημο ή φιλοτελικό αντικείμενο, τότε η σημασία του γίνεται ακόμα μεγαλύτερη. Τέτοια παραδείγματα

και ο Άγγλος τυχοδιώκτης και συγγραφέας Έντουαρντ Τζον Τρελώνυ (Edward John Trelawny), φίλος και συνοδός του Βύρωνα.

Σε ότι αφορά τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, είναι γνωστή προσωπικότητα της νεότερης ιστορίας μας. Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη, μνημένος στη Φιλική Εταιρεία, συνδεδεμένος με την εκστρατεία της Ηπείρου και την καταστροφή του Πέτα (4 Ιουλίου 1822), πρώτος Πρόεδρος της Α' Συ-

Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (με το μαύρο ένδυμα) με εκπροσώπους των στρατιωτικών και θρησκευτικών αρχών. Πίσω από τον Λόρδο Βύρωνα, ο φίλος του, τυχοδιώκτης και συγγραφέας Edward John Trelawny.

συναντάμε συχνά σε ομαδικές απεικονίσεις προσώπων, όπως π.χ. στο γνωστό πίνακα του Θ. Βρυζάκη "Υποδοχή του Λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι" που μεταφέρθηκε σε γραμματόσημο το 1924.

Εκτός από τον Λόρδο Βύρωνα που είναι η κυρίαρχη προσωπικότητα του πίνακα, απεικονίζονται ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος που τον είχε προσκαλέσει και τον υποδέχεται ως εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης,

νελεύσεως στην Επίδαυρο (20 Δεκεμβρίου 1821), αγγλόφιλος και αρχηγός του "Αγγλικού Κόμματος", Υπουργός του Καποδίστρια και Πρωθυπουργός του βασιλιά Όθωνα (1841, 1844 και 1854), άφησε έντονα τα σημάδια του στη νεώτερη ιστορία μας.

Αντίθετα, ο Τρελώνυ είναι άγνωστος στους περισσότερους από εμάς.

Παρά το ότι δεν έπαιξε κανένα σημαντικό ρόλο στα γεγονότα της Ελληνικής Επανάστα-

σης, εντούτοις είχε αρκετά έντονη παρουσία στη χώρα μας και διασυνδέσεις με ιστορικά πρόσωπα της εποχής. Ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η έντονα περιπετειώδης ζωή του.

Ο Τρελώνου, τυχοδιωκτική φύση από μικρός, κατατάχθηκε σε ηλικία 13 χρονών στο Αγγλικό Βασιλικό Ναυτικό και ταξίδεψε σε Νότιο Αμερική, Ινδία και Αφρική. Αργότερα έγινε πειρατής στον Ινδικό Ωκεανό και παντρεύτηκε μία ιθαγενή στη Μαδαγασκάρη, η οποία πνίγηκε ενώ κολυμπούσε.

Επέστρεψε στην Αγγλία, ξαναπαντρεύτηκε, χώρισε, και άρχισε πάλι τα ταξίδια. Στην Ιταλία γνώρισε τους Άγγλους ποιητές Πέρσι Σέλλεου και Λόρδο Βύρωνα, με τον οποίο συνδέθηκε με φιλία και τον συνόδεψε στο ταξίδι του στην Ελλάδα.

Στην Αθήνα, ο Τρελώνου παρέμεινε για μεγάλο διάστημα, διατηρούσε μάλιστα χαρέμι με δέκα Τουρκάλες.

Κατά τη διάρκεια της επανάστασης σχετίστηκε με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο, του οποίου παντρεύτηκε την 13χρονη ετεροθαλή αδερφή Ταρσίτσα. Στις εμφύλιες διαμάχες που ακολούθησαν, ο Τρελώνου κρύφτηκε μαζί του μέσα στη σπηλιά-φρουρίο που είχε ο Ανδρούτσος και τον στήριξε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ο Ανδρούτσος φημολογείτο ότι είχε κρύψει στην σπηλιά έναν αμύθητο θησαυρό, του οποίου το ακριβές μέρος γνώριζε ο Τρελώνου, σύμφωνα με τα απομνημονεύματά του. Προκειμένου να αποκτήσουν αυτό τον θησαυρό, ξένοι αξιωματικοί προσκείμενοι στον Μαυροκορδάτο παρουσιάστηκαν ως φίλοι του Ανδρούτσου και έθεσαν τον εαυτό τους υπό τις διαταγές του Τρελώνου. Ο τελευταίος τους πήρε μαζί του στην σπηλιά. Κατά τη διάρκεια ενός αγωνίσματος σκοποβολής μέσα στην σπηλιά, ο ανύποπτος Τρελώνου δέχτηκε πι-

σώπλατα δύο πυροβολισμούς από τον Σκωτσέζο Φάντον και τον Άγγλο Γουάιτκομπ. Οι λιγστοί σωματοφύλακες όμως του Τρελώνου, καθώς και ο πιστός του σκύλος, τους εμπόδισαν να δραπετεύσουν, με αποτέλεσμα να συλληφθούν και να θανατωθούν.

Τελικά ο Τρελώνου παρά τον σοβαρό του τραυματισμό κατάφερε να επιζήσει.

Αμέσως μετά θα εγκαταλείψει την σπηλιά και θα καταφύγει μαζί με την γυναίκα του στη Ζάκυνθο.

Ο Τρελώνου με την κόρη του σε πίνακα του John Everett Millais (1874).

Με την Ταρσίτσα απέκτησε το 1826 ένα παιδί. Όμως μετά από ένα τσακωμό τους, της έκοψε τα μαλλιά και την έκλεισε σε μοναστήρι. Μετά από λίγους μήνες της έστειλε σε ένα κιβώτιο την σορό της κόρης τους που είχε στο μεταξύ πεθάνει.

Στη συνέχεια επέστρεψε στην Αγγλία όπου και εγκαταστάθηκε μό-

νιμα. Πέθανε ειρηνικά σε ηλικία 88 ετών. Η τέφρα του μεταφέρθηκε στη Ρώμη, όπου και ενταφιάστηκε δίπλα στον τάφο του Σέλλεου.

Ο Τρελώνου έγραψε δύο βιβλία: το *Περιπέτειες νεώτερου γιου* (1835) και το *Αναμνήσεις από τον Πέρσι Σέλλεου και τον Βύρωνα* (1858).

Τόσο ο Μαυροκορδάτος όσο και ο Τρελώνου δεν έχουν άλλη φιλοτελική απεικόνιση. Η μόνη είναι αυτή που υπάρχει στο γραμματόσημο του 1924.

Για τον συλλέκτη θεμάτων που έχουν σχέση με την Ιστορία της Νεότερης Ελλάδας, τη Ζωή του Λόρδου Βύρωνα ή άλλων παρεμφερών, το γραμματόσημο αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμο. Αν μάλιστα υπήρχε και η αντίστοιχη Κάρτα Μάξιμουμ, το πρόσωπα θα ήταν πιο ευδιάκριτα και η τεκμηρίωση ακόμα καλύτερη.

Πού να βρεθεί όμως ΚΜ του 1924; Αν υπήρχε θα ήταν στο Μουσείο!

Λάκης Τσάκωνας

Ανοικτή επιστολή...

...προς νέους θεματικούς

Η "Ανοικτή Επιστολή" είναι μία μόνιμη στήλη του περιοδικού μας, στην οποία παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε μία επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP-FEPA, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Οι εκδόσεις γραμματοσήμων των Πολωνών αξιωματικών αιχμαλώτων των ναζιστικών στρατοπέδων Grossborn, Murnau, Neubrandenburg και Waldenberg αποτελούν ένα ενδιαφέρον φιλοτελικό και ιστορικό γεγονός του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, για το οποίο έχουν γίνει πολλές αναφορές και έχουν γραφεί πλήθος άρθρων.

Ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον από αυτό καθαυτό το αποτέλεσμα παρουσιάζει ο τρόπος με τον οποίο το πέτυχαν, χρησιμοποιώντας τα πλέον ανορθόδοξα μέσα, υλικά και εργαλεία.

Αξίζει το κόπο να γνωρίσουμε όλοι το ιστορικό αυτών των εκδόσεων που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ιστορίας του φιλοτελισμού.

Γραμματοσημα Πολωνών Αιχμαλώτων Πολέμου

Το Σεπτέμβριο του 1939, με την κατάκτηση της Πολωνίας, οι Γερμανοί αιχμαλώτισαν πολλές χιλιάδες Πολωνούς αξιωματικούς, τους οποίους ενέκλεισαν σε διάφορα στρατόπεδα αιχμαλώτων πολέμου ειδικά για αξιωματικούς που έμειναν γνωστά με το όνομα Oflag (σύντμηση του Offizierlagers = Στρατόπεδα Αξιωματικών). Αυτά τα στρατόπεδα ήταν αρκετά μεγάλα σε έκταση και φιλοξένησαν πολλές χιλιάδες κρατούμενων. Για να μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους, οι κρατούμενοι αποφάσισαν να ιδρύσουν ένα είδος ταχυδρομικής υπηρεσίας, η οποία λειτούργησε τελικά στα στρατόπεδα των πόλεων Grossborn, Murnau, Neubrandenburg και Waldenberg.

Αυτά τα ταχυδρομεία στρατοπέδων έγιναν αποδεκτά από τις γερμανικές αρχές.

Οι Πολωνοί φυλακισμένοι βρήκαν

τρόπους και τύπωναν μόνοι τους τα γραμματοσημα και τα ταχυδρομικά μονόφυλλα, μετέφεραν δε και διένειμαν οι ίδιοι την αλληλογραφία, πάντα εντός της περιοχής των στρατοπέδων. Ωστόσο, οι Γερμανοί ποτέ δεν ανακάλυψαν ότι ένας από τους κύριους σκοπούς αυτής της δραστηριότητας ήταν η εξοικονόμηση εσόδων για τα ορφανά και τις χήρες των Πολωνών στρατιωτών. Καθώς η μεταφορά της αλληλογραφίας γινόταν με κάποιο αντίτιμο και χρησιμοποιούνταν ταχυδρόμοι, οι διοικήσεις αυτών των ταχυδρομείων διατηρούσαν λογαριασμούς και έδειχναν στους Γερμανούς ότι κατέβαλλαν μισθούς. Στην πραγματικότητα εργαζόντουσαν δωρεάν και τα έσοδα στέλνονταν λαθραία έξω από τους καταλισμούς.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει ο τρόπος και τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν. Οι μήτρες των γραμματοσήμων και των μονόφυλλων σκαλίζονταν συνήθως επάνω σε μονοκόμματο ξύλο. Σε μία

περίπτωση χρησιμοποιήθηκε μήτρα από χαλκό και σε μία άλλη, μία και μοναδική φορά, χρησιμοποιήθηκε λινογραφία.

Στην αρχή τα εργαλεία και οι μέθοδοι παραγωγής των γραμματοσήμων ήταν πολύ πρωτόγονα. Χρησιμοποιούσαν ευτελές χαρτί, της πιο απίθανης προέλευσης, όπως τσιγαρόχαρτο, λευκό περιθώριο εφημερίδων, μέχρι και χαρτί τουαλέτας. Για το σκάλισμα του ξύλου χρησιμοποιήσαν καρφιά, για τις μήτρες κομμάτια ξύλο από σκαμνί κουζίνας, και για μελάνια οποιαδήποτε ελαιόχρωμα βρισκόταν διαθέσιμο. Ρόλο σφραγίδας έπαιξαν κατά καιρούς ένα ασημένιο κέρμα, τακούνι από καουτσούκ, γρανάζια ρολογιών! Τέλος, αρκετά γραμματόσημα έφεραν γόμα κατασκευασμένη από πατάτες ή λουλούδια. Αργότερα, το σουηδικό τμήμα της ανθρωπιστικής οράνωσης YMCA και ο Ερυθρός Σταυρός άρχισαν να τους παρέχουν κάποια κατάλληλα υλικά.

Όλα τα σχέδια των γραμματοσήμων έπρεπε να έχουν την έγκριση των γερμανικών αρχών. Ωστόσο, εκδόθηκαν πολλά γραμματόσημα με πατριωτικά σχέδια και αναμνηστικά επετείων της πολωνικής ιστορίας, καθώς οι Γερμανοί δεν μπορούσαν πάντα να κατανοήσουν το πραγματικό τους νόημα.

Για να γίνει καλύτερα αντιληπτό το πλή-

Το μνημείο Πολωνών πεσόντων κατά την ανακατάληψη του Βιλνίου από τους Ρώσους στις 19.04.1919 (25η επέτειος). Στο γραμματόσημο, ο διάσημος πιανίστας και Πρόεδρος της Πολωνίας Ignacy Jan Paderewski (Παντερέφσκι).

θος αυτού του υλικού και το μέγεθος της παραγωγής του, παραθέτουμε στοιχεία από τα τέσσερα στρατόπεδα.

- Το στρατόπεδο του Woldenburg (τώρα Dobiegniew στην Πολωνία) ιδρύθηκε στις 21 Μαΐου 1940, είχε έκταση περίπου 62 στρεμμάτων και ήταν το μεγαλύτερο. Στέγασε πάνω από 7.500 κρατούμενους σε 50 στρατώνες. Αρχίζοντας από τις 4 Απριλίου 1942, εκδόθηκαν συνολικά 43 διαφορετικά γραμματόσημα, 5 μικρά φύλλα και 6 μονόφυλλα. Υπολογίζεται ότι παρήχθησαν συνολικά περίπου 750.000 ταχυδρομικά αντικείμενα.

Το στρατόπεδο έκλεισε στις 25 Ιανουαρίου 1945, λίγο πριν φτάσει ο “Κόκκινος Στρατός”, και οι φυλακισμένοι σύρθηκαν στην απάνθρωπη “Πορεία θανάτου” (“Todesmärsche”, Μεταφορά με τρένα σε άλλα απομα-

κρυσμένα στρατόπεδα της Πολωνίας για να μην απελευθερωθούν από του Ρώσους, κατά την διάρκεια της οποίας πολλές χιλιάδες κρατούμενων έχασαν τη ζωή τους).

- Το στρατόπεδο του Grossborn (τώρα Borne Sulinowo στην Πολωνία) ιδρύθηκε στις 21 Μαΐου 1940 και στέγασε περίπου 5.400 κρατούμενους. Από τις 3 Δεκεμβρίου 1943 μέχρι τις 28 Ιανουαρίου 1945 που έκλεισε, εκδόθηκαν 30 διαφορετικά γραμματόσημα,

Μεγάλος ο αριθμός θεμάτων που μεταφέρθηκαν σε γραμματόσημα και μονόφυλλα από του Πολωνούς αξιωματικούς αιχμαλώτους των τεσσάρων στρατοπέδων συγκεντρώσεως, την περίοδο 1940-1945. Κυρίαρχα θέματα οι Πολωνοί εθνικοί ήρωες (Tadeusz Kościuszko, Stanisław Żółkiewski, κ.ά.).

8 φυλλαράκια και μονόφυλλα. Η συνολική παραγωγή ήταν 200.000 ταχυδρομικά αντικείμενα.

Όπως και το Woldenberg, το στρατόπεδο του Grossbom έκλεισε λόγω της επερχόμενης άφιξης των Ρώσων. Οι έγκλειστοί δεν απέφυγαν και αυτοί το "Todesmärsche".

• Η πόλη του Neubrandenburg είχε πολλά στρατόπεδα αιχμαλώτων. Ένα από αυτά ιδρύθηκε για Πολωνούς αξιωματικούς τον Οκτώβριο του 1940 και έκλεισε στις 22 Ιουνίου 1944, αφού οι αιχμάλωτοι μεταφέρθηκαν στο Grossbom. Οι ταχυδρομικές εκδόσεις τους περιορίστηκαν σε 8 διαφορετικά γραμματόσημα και 4 μονόφυλλα, αρχίζοντας από τις 23 Ιανουαρίου 1944.

• Τέλος, το γερμανικό στρατόπεδο του

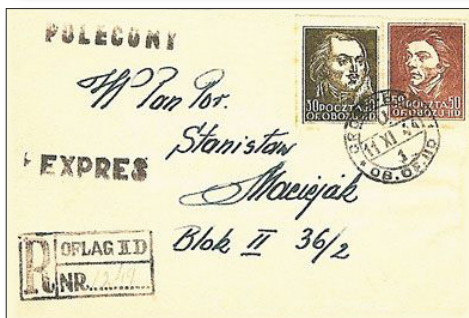

Οι Πολωνοί αιχμάλωτοι πολέμου του στρατόπεδου Woldenberg Oflag II-C POW εξασφάλισαν άδεια από την γερμανική διοίκηση και, σε επίδειξη ολυμπιακού πνεύματος, οργάνωσαν μεταξύ τους μια ανεπίσημη Ολυμπιάδα, που διάρκεσε από 23 Ιουλίου έως 13 Αυγούστου 1944. Κατασκεύασαν μάλιστα και ολυμπιακή σημαία χρησιμοποιώντας ένα σεντόνι και κομμάτια χρωματιστών κασκόλ.

του, δεν είναι αξιοποιήσιμο θεματικά, εφόσον καμία ταχυδρομική ή άλλη επίσημη αρχή δεν το ενέκρινε. Χρησιμοποιείται μόνο σε συλλογές σχετικές με τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ιστορίας του ναζισμού κλπ, και πρέπει να συνοδεύεται από σαφείς και λεπτομερείς φιλοτελικές επεξηγήσεις.

Murtau άνοιξε στις 25 Σεπτεμβρίου 1939 και στέγασε πάνω από 4.700 αιχμαλώτους. Από τις 6 Νοεμβρίου 1942 μέχρι τις 29 Απριλίου 1945 που απελευθερώθηκε από τους Αμερικανούς, εξέδωσε 23 διαφορετικά γραμματόσημα και 7 μονόφυλλα, με σύνολο παραγωγής 29.000 περίπου ταχυδρομικών αντικειμένων.

Το υλικό αυτό, παρά τη μεγάλη ιστορική (και συναισθηματική) σημασία

Εκδόσεις Πολωνών αιχμαλώτων με απεικονίσεις προσώπων και γεγονότων από την ιστορία της Πολωνίας. Κάτω δεξιά, μονόφυλλο θρησκευτικού περιεχομένου.

Αχ! Αυτό το πλάνο...

ΓΕΦΥΡΕΣ

(του Βέλγου Josef Cottenier)

1. Ορισμός και λειτουργία

5.5 Οπλισμένο σκυρόδεμα

2. Εμπόδια

- 2.1 Φυσικά
 - 2.1.1 Υδάτινα ρεύματα
 - 2.1.2 Βουνά-χαράδρες-πεδιάδες
- 2.2 Τεχνητά εμπόδια

6. Τύποι γεφυρών και τεχνικές

- 6.1 Φυσικές γέφυρες
- 6.2 Σταθερές γέφυρες
 - 6.2.1 Πέτρινες
 - 6.2.2 Τοξωτές
 - 6.2.3 Κρεμαστές
- 6.3.4 Κινητές

3 Ιστορική εξέλιξη

- 3.1 Αρχαιότητα
- 3.2 Μεσαίωνας
- 3.3 Σύγχρονοι καιροί

7. Λειτουργίες και ειδικά σχήματα

- 7.1 Στρατηγικής σημασίας
- 7.2 Υδραγωγεία
- 7.3 Γέφυρες - κανάλια
- 7.4 Γέφυρες επί άλλων κατασκευών

4. Κατασκευή

- 4.1 Εκτελεστικές δυνατότητες
- 4.2 Μηχανικοί
- 4.3 Εκτέλεση κατασκευής-επισκευή
- 4.4 Διάσημοι γεφυροποιοί

8. Σημασία των γεφυρών

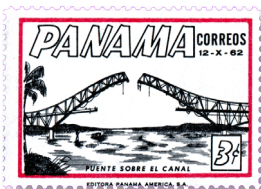
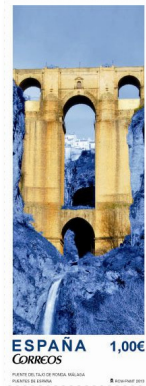
- 8.1 Πόλεις
- 8.2 Τοπωνύμια
- 8.3 Διεθνείς σχέσεις
- 8.4 Εραλδική και τέχνες

5. Υλικά κατασκευής

- 5.1 Κρεμαστές γέφυρες
- 5.2 Ξύλο
- 5.3 Πέτρα
- 5.4 Μέταλλο

9. Διακοσμήσεις γεφυρών

10. Γέφυρες σύμβολα

Χριστανικά έθιμα

Ζωντανή Φάτνη

Ο εορτασμός της ημέρας των Χριστουγέννων στις 25 Δεκεμβρίου καθιερώθηκε τον 4ο αιώνα, ενώ ο πρώτος εορτασμός των Χριστουγέννων πραγματοποιήθηκε στην εκκλησία της Σάντα Μαρία Ματζόρε της Ρώμης τον ίδιο αιώνα.

Αρχαία συγγράμματα αναφέρουν ότι στην παραπάνω εκκλησία από τον 6ο αιώνα άρχισε να γίνεται ένα είδος αναπαράστασης της Γέννησης. Τα Χριστούγεννα εκεί γιορτάζονταν "ad praesepem", δηλαδή στη "φάτνη". Μπορούμε επομένως να συμπεράνουμε ότι τότε εμφανίστηκε η πρώτη φάτνη όπως περίπου τη γνωρίζουμε σήμερα, με την Παναγία, τον Ιωσήφ, τα ζώα κλπ., όλα με τη μορφή αγαλμάτων.

Ωστόσο, ο εορτασμός των Χριστουγέννων, με την προσθήκη του προσκυνήματος του Ιησού από τους Μάγους και τα υπόλοιπα τυπικά, άρχισε ουσιαστικά τον 12ο αιώνα.

Η πρώτη ζωντανή φάτνη της ιστορίας ήταν ιδέα και πρωτοβουλία του Άγιου Φραγκίσκου της Ασίζης. Παρουσιάστηκε το 1223, στο χωριό Greccio, κοντά στο Rieti της Ιταλίας. Από τότε, άρχισε προοδευτικά να καθιερώνεται και να εξελίσσεται σε παραδοσιακό δρώμενο στις περισσότερες πόλεις της Ιταλίας, αλλά και άλλων χριστιανικών χωρών. Εξελίχθηκε σε μία χριστιανική παράδοση που συνίσταται στη θεατρική αναπαράσταση της γέν-

νησης του Ιησού με ζωντανούς "ηθοποιούς" και με ανάλογη σκηνογραφία. Μέσα σε εκατό

χρόνια, κάθε εκκλησία στην Ιταλία ήταν απαραίτητο να έχει μια φάτνη Χριστουγέννων, με μερικές από αυτές να αντικαθιστούν ζώντες ανθρώπους και ζώα με αγάλματα.

Αναφέρεται ότι ο Κάρολος Γ', βασιλιάς των δύο Σικελιών, ήταν μανιώδης συλλέκτης αυτών των αγαλμάτων, με το παράδειγμά του να γίνεται συλλεκτική μόδα

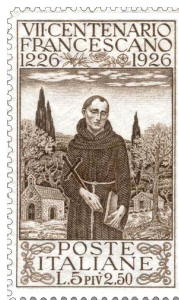
της εποχής.

Σήμερα, οι ζωντανές φάτνες οργανώνονται, κυρίως σε υπαίθριους χώρους, σε πολλά μέρη του δυτικού χριστιανικού κόσμου, τόσο των καθολικών, όσο και προτεσταντών, βαπτιστών κλπ. Στη διοργάνωση αυτών των δρώμενων συμμετέχουν συχνά ολόκληρες πόλεις, οι δε ηθοποιοί είναι ερασιτέχνες που επιλέγονται μεταξύ των κατοίκων. Τα πρόσωπα που αναπαριστώνται είναι ο Ιησούς, η Μαρία, ο Ιωσήφ, οι τρεις Μάγοι, βοσκοί και χωρικοί, αλλά και πραγματικά ζώα, όπως πρόβατα, βόδια, γαϊδουράκια, καμήλες, κλπ.

Το σκηνικό προσπαθεί να προσεγγίσει εκείνο των χρόνων του Χριστού (χωρίς πάντα να είναι απαραίτητο), δίνοντας τη δυνατότητα να παρουσιαστούν στο κοινό αρχαία επαγέλματα υπό εξαφάνιση ή που έπαψαν να υπάρχουν από καιρό, αγροτικά

Η εκκλησία της Santa Maria Maggiore.

Η παράδοση της ζωντανής φάτνης άρχισε με πρωτοβουλία του Άγιου Φραγκίσκου της Ασίζης το 1223.

Ζωντανές φάτνες από την Ορία και το Tricase της Ιταλίας (presepe vivente = ζωντανή φάτνη).

εργαλεία άλλων εποχών κλπ. Η όλη αναπαράσταση παίρνει δηλαδή και ηθογραφικό, ή και λαογραφικό χαρακτήρα.

Σε αρκετές πόλεις της Ισπανίας, για παράδειγμα, εκτός από τα τυπικά πρόσωπα και ζώα της ζωντανής φάτνης, συμμετέχουν Ρωμαίοι στρατιώτες, γυναίκες που πλένουν ρούχα, σιδεράδες την ώρα της δουλειάς. Ειδικά στον κήπο του Πύργου του Κορτές της Ναβάρας, έκτασης 25.000 τ.μ., στήνεται κάθε χρόνο ένα σκηνικό απίστευτης έκτασης και ποικιλίας, όπου η ζωντανή φάτνη εγκαθίσταται σε ένα περιβάλλον που περιλαμβάνει πλήρη οικισμό, υπαίθρια αγορά, ελαιοτριβείο, χυτήριο, αρτοποιείο εποχής, ξυλουργείο, αναπαράσταση του "λόφου των λεπρών", αγγειοπλαστεία, το ναό του Ποντίου Πιλάτου, ιπποδρόμιο μονομάχων, το κάστρο του Ηρώδη, ταβέρνες. Δεν λείπουν, φυσικά,

Η ζωντανή φάτνη αποτελεί παράδοση και στο Βέλγιο (εδώ, από την πόλη Saint-Séverin)

Η παράδοση ζωντανής φάτνης μεταφέρθηκε και σε πολλές αποικίες

τά, τα τυπικά αρτοσκευάσματα (migas), φαγητά και λειχουδιές (tapas) και άφθονο κρασί. Πρόκειται δηλαδή για μία πάνδημη θρησκευτική γιορτή με ιδιαίτερο τουριστικό και εμπορικό ενδιαφέρον.

Στην Ελλάδα την παράδοση της φάτνης με την οποία στολίζουμε το χριστουγεννιάτικο δέντρο, έφεραν οι Ενετοί, οι Γενουάτες και άλλοι δυτικοί κατακτητές. Ωστόσο, η παρουσία της δεν έγινε ποτέ ιδιαίτερα έντονη στη χώρα μας. Φάτνες συναντώνται σποραδικά, από καιρό σε καιρό και από τόπο σε τόπο. Ακόμα περισσότερο, δεν εδραιώθηκαν ποτέ οι ζωντανές φάτνες, οι οποίες παρέμειναν χαρακτηριστικό έθιμο της δύσης, αλλά και πολλών ευρωπαϊκών αποικιών, μεταφερμένες από καθολικούς ιεραποστόλους.

Παντελής Λεούσης

Ζωντανές φάτνες από διάφορα μέρη της Ιταλίας: Rivisondoli, Chieti και Corchiano.

Σύντομα

στη διάθεση των Ελλήνων θεματικών:

Παντελή Λεούση

Ο ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ

Ένα πολυσέλιδο έργο, εξολοκλήρου έγχρωμο και πλούσια εικονογραφημένο, με όλα όσα πρέπει να ξέρει ένας θεματικός.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 3 Οκτωβρίου κυκλοφόρησε η **9η** σειρά γραμματοσήμων του 2013 με τίτλο **“Στοιχεία της φύσης, Αέρας - γη - νερό - φωτιά”**, αποτελούμενη από 4 γραμματόσημο αξίας € 4.02, σε 100.000 πλήρεις σειρές, σε φύλλα των 25. Κυκλοφόρησαν επίσης σε 6000 ΦΠΗΚ προς € 5.30, 1.000 τυποποιημένες σειρές προς € 6.80, 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 16.30 και 1000 σετ (1000 X 4) Καρτών Μάξιμουμ προς € 6,40 το σετ.

• Στις 3 Οκτωβρίου κυκλοφόρησε επίσης η **10η** σειρά γραμματοσήμων του 2013 με τίτλο **“Εθνικά ιστορικά γεγονότα”** (Μέρος 2ο) (100 χρόνια από την Ενσωμάτωση του Αγίου Όρους με την Ελλάδα), αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο αξίας € 2.40, σε 100.000 τεμάχια, σε φύλλα των 25. Κυκλοφόρησαν επίσης σε 6000 ΦΠΗΚ προς € 3.50 έκαστο.

• Στις 5 Νοεμβρίου κυκλοφόρησε η **4η** σειρά γραμματοσήμων Αγίου Όρους του 2013 με τίτλο **“Μικρογραφίες - Διακοσμητικά Χειρογράφων Δ”**, αποτελούμενη από 5 γραμματόσημο αξίας € 5.14, σε 35.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ προς € 7.50 το σετ, 1800 λευκώματα σειράς προς € 32.00 έκαστο και 2.500 σειρές Κάρτες Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ.

• Στις 2 Δεκεμβρίου κυκλοφόρησε η **11η** σειρά γραμματοσήμων του 2013 με τίτλο **“Από το φυσικό στο ψηφιακό ταχυδρομείο”**, αποτελούμενη από 4 γραμματόσημο αξίας € 2.45, σε 100.000 πλήρεις σειρές και σε φύλλα των 25. Η κλάση των 0.72 κυκλοφόρησε και σε 20.000 τευχίδια των 10 αυτοκόλλητων γραμματοσήμων που πωλούνται συτην οντομαστική του αξία

(€ 7.20). Εκδόθηκαν επίσης 6000 ΦΠΗΚ προς € 4.90 έκαστος, 1.000 τυποποιημένες σειρές προς € 6.30, 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 11.80 και 1000 σετ (1000 X 4) Καρτών Μάζιμουμ προς € 6,40 το σετ.

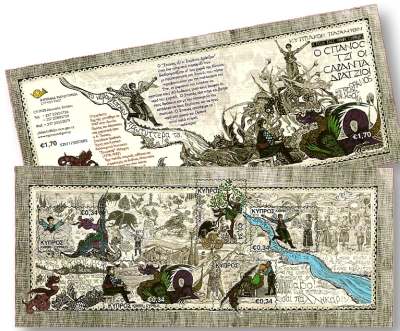
- Στις 2 Δεκεμβρίου κυκλοφόρησε επίσης η 12η σειρά γραμματοσήμων του 2013 με τίτλο **"Εθνικά ιστορικά γεγονότα"** (Μέρος 3ο) (100 χρόνια από την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα), αποτελούμενη από 2 γραμματόσημο αξίας € 1.72, σε 500.000 τεμάχια, σε φύλλα των 25. Κυκλοφόρησαν επίσης σε 6000 ΦΠΗΚ προς € 3.50 έκαστος, 5.000 ειδικό αναμνηστικό φάκελο της κλάσης € 0.72 με πρόσθετο επικολλημένο μετάλλιο προς € 8.00 έκαστος, 5.000 ειδικό αναμνηστικό φάκελο της κλάσης € 1.00 με πρόσθετο επικολλημένο μετάλλιο προς € 7.50 έκαστος, 1.000 τυποποιημένες σειρές προς € 8.30, 1000 απλά λευκώματα σειράς προς € 17.20 και 1000 σετ (1000 X 2) Καρτών Μάζιμουμ προς € 1.60 εκάστη.

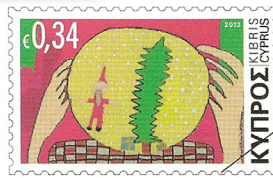
Σημειώνεται ότι για πρώτη φορά απεικονίζεται σε ελληνικό γραμματόσημο γραμμωτός κώδικας τεχνολογίας δύο διαστάσεων (QR). Συγκεκριμένα, απεικονίζεται γραμμωτός κώδικας τεχνολογίας δύο διαστάσεων (QR). Σκανάροντας το γραμματόσημο της κλάσης 0,72 ευρώ, ο χρήστης συνδέεται με το εταιρικό site κι έχει στο κινητό του τηλέφωνο όλες τις πληροφορίες για τις υπηρεσίες που παρέχουν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία: διευθύνσεις καταστημάτων, ωράριο λειτουργίας και παροχή υπηρεσιών e-shop.

ΚΥΠΡΟΥ

• Στις 13 Νοεμβρίου 2013 κυκλοφόρησε η σειρά "Ο Σπανός τζιαί οι Σαράσαντα δράτσοι", αποτελούμενη από πέντε αυτοκόλλητα γραμματόσημα σε τευχίδιο, στην τιμή των 1.70 € το καθένα (5 X 0.34 = 1.70).

• Στις 13 Νοεμβρίου 2013 κυκλοφόρησε επίσης η σειρά "Χριστούγεννα 2013", αποτελούμενη από τρία γραμματόσημα συνολικής αξίας 1.41 €, σε φύλλα των οκτώ γραμματόσημων. Κυκλοφόρησαν επίσης ΦΠΗΚ προς 1.84 € έκαστος.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ

- Χρησιμοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 2013, με την ευκαιρία της Εθνικής Φιλοτελικής Έκθεσης "Ελλάδα-Κύπρος 2013".
- Χρησιμοποιήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2013 με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 70 χρόνων από το θάνατο του Κωστή Παλαμά.
- Χρησιμοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου, με την ευκαιρία της Έκθεσης Γραμματόσημων που πραγματοποιήθηκε από 23 έως 30 Νοεμβρίου 2013 για τον εορτασμό των 70 χρόνων ίδρυσης της Φιλοτελικής Εταιρείας Πατρών και των 20 χρόνων της Πανελληνίας Ένωσης Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ .
- Χρησιμοποιήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2013, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 150ης επετείου της Ένωσης των Επτανήσων με την Ελλάδα.
- Χρησιμοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2013, με την ευκαιρία της επετείου των 70 χρόνων από το Ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων.
- Χρησιμοποιήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2013, με την ευκαιρία της Φιλοτελικής Έκθεσης "Ονειρούπολη" που πραγματοποιήθηκε στη Δράμα από 15 έως 31 Δεκεμβρίου 2013.

ΚΥΠΡΟΥ

- C13/2013. Χρησιμοποιήθηκε από 28 έως 26 Οκτωβρίου με την ευκαιρία της Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης "SINDELFINGEN 2013" που πραγματοποιήθηκε στην ομώνυμη πόλη της Γερμανίας τις ως άνω ημέρες (Γνωστή επαναλαμβανόμενη σφραγίδα).
- C14/2013. Χρησιμοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου με την ευκαιρία των εγκαίνιων του Νέου Περιφεριακού Ταχυδρομικού Γραφείου Ύψωνα.

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:**ΕΛΛΑΔΑΣ**

• "ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ". Χρησιμοποιήθηκε από 1 έως 5 Ιουνίου 2013.

ΚΥΠΡΟΥ

• S12/2013. Χρησιμοποιήθηκε από 7 έως 11 Οκτωβρίου 2013, με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την "Παγκόσμια Ημέρα Ταχυδρομείων" (8/10/2003). (Γνωστή επαναλαμβανόμενη σφραγίδα).

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Έκθεση	Τόπος	Αντιπρόσωποι
PLANETE TIMBRE '14	Παρίσι, 14 -22 Ιουνίου	Π. Λεούσης
PHILAKOREA '14	Σεούλ, 7-12 Αυγούστου	Ελλείπουν πληροφορίες
MALAYSIA '14	Κουάλα Λουμπούρ 14-21 Σεπ	Ελλείπουν πληροφορίες
LONDON 2015	EUROPHILEX, 13-16 Μαΐου	Κ. Χαζάπης
SINGPEX '15	Σιγκαπούρη, 13-17 Αυγ.	Ελλείπουν πληροφορίες
NEW YORK '16	N. Υόρκη, 28 Μαΐου-4 Ιουν.	Ελλείπουν πληροφορίες

Viva Zlatan!

Όσοι θεματικοί πιστοί του "ποδοσφαίρου", χαίρετε! Στις 27 Μαρτίου 2014 ο Ζλάταν κυκλοφορεί σε γραμματόσημο. Όχι σε ένα, αλλά σε πέντε διαφορετικά, σε τευχίδιο των 10. Τα εκδίδει η πατρίδα του, η Σουηδία.

Ως γνωστόν, ο Ζλάταν γεννήθηκε από μετανάστες γονείς στο Μάλμε της Σουηδίας, από πατέρα Βόσνιο και μητέρα από την Κροατία.

Δεν έγινε γνωστό αν η έκδοση αυτή αποφασίστηκε μετά το χατ-τρικ που ο Ζλάταν πέτυχε πρόσφατα με την Σεν Ζερμέν, την ομάδα του, στο 3-1 εναντίον της Νις, ή είχε προγραμματιστεί πρωτίτερα. Όταν του το πρότειναν πάντως, δήλωσε "Είναι μεγάλη τιμή να είμαι σε γραμματόσημο και νοιώθω πολύ χαρούμενος και υπερήφανος που επέλεξαν εμένα".

Ο Ιμπραϊμόβιτς είναι ήδη ένας από τους πιο ακριβοπληρωμένους παίκτες στον κόσμο, έχοντας συγκεντρώσει μέχρι τώρα το εντυπωσιακό ποσό των 256 εκατομμυρίων δολαρίων από τις μεταγραφές του, όλα αυτά τα χρόνια.

Οι φιλοτελιστές μπορούν να τον "βάλουν στη συλλογή" τους με μόνο 6 κορώνες (το γραμματόσημο, φυσικά) ή με 60 κορώνες ολόκληρο το τευχίδιο. Κάτι παραπάνω από 6 ευρώ. Δεν είναι και πολύ ακριβός! Δεν συμφωνείτε;

Ένα από τα 6 γραμματόσημα της σειράς, με τον Ζλάταν γελαστό. Πώς να μην είσαι γελαστός με τέτοια εισοδήματα;

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΝΕΑ!

Έκθεση στην Πάτρα

Η Φιλοτελική Εταιρεία Πατρών και η Πα-νελλήνια Ένωση Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ συνδιοργάνωσαν με επιτυχία έκθεση με τίτλο "Έκθεση Ιστορίας Ελληνικού Γραμματοσήμου", η οποία φιλοξενήθηκε στην Αίθουσα Αίγλη του Veso Marc της Πάτρας, από 23 έως 30 Νοεμβρίου 2013. Διοργανώθηκε στο πλαίσιο του εορτασμού των 70 χρόνων από την ίδρυση της Φ.Ε.Π. και των 20 χρόνων της Π. Ε. Φ. Υπαλλήλων ΕΛ.ΤΑ.

Τα εγκαίνια της 23/11/2013 έγιναν παρουσία του Προέδρου και Διευθύνοντα Συμβούλου των ΕΛΤΑ κ. Μελαχρινού.

Τις πρωινές ώρες παρουσιάζονταν στον ίδιο χώρο, ψηφιακές ταινίες με θέμα: "Φιλοτελισμός και Ολυμπιακοί Αγώνες" και "Χλωρίδα και πανίδα μέσα από τα γραμματόσημα", ως παράπλευρη εκδήλωση της έκθεσης.

Κύπριος φιλοτελιστής στο Συμβούλιο της FEPA

Στο ετήσιο συνέδριο της Ευρωπαϊκής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας που διεξήχθη στη Μαδρίτη από 4 έως 5 Οκτωβρίου, εξελέγη νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Μεταξύ των εκλεγέντων περιλαμβάνεται και ο δικός μας Νίκος Ράγκος.

Το Νέο ΔΣ διαμορφώθηκε ως εξής: Jose-Ramon Moreno (Ισπανία, Πρόεδρος), Giancarlo Morolli (Ιταλία, Αντιπρόεδρος), Bojan Bracic (Σλοβενία, Γραμματέας), Alfred Kunz (Αυστρία, Ταμίας), Birthe King (Μ. Βρετανία) και Νίκος Ράγκος (Κύπρος) μέλη.

Θερμά συγχαρητήρια στο Ν. Ράγκο. Του ευχόμαστε "καλή εκπροσώπηση" των πανελ-λήνων.

Έκθεση στη Δράμα

Στην αίθουσα του Αρχαιολογικού Μουσείου Δράμας πραγματοποιήθηκε φιλοτελική έκθεση με τίτλο «Φιλοτελική Ονειρούπολη

Δράμας 2013-2014». Είχε διάρκεια από 15 έως 31 Δεκεμβρίου 2013 και οργανώθηκε με αφορμή την 100η επέτειο της Απελευθέρωσης της Δράμας. Την ημέρα των εγκαινίων χρησιμοποιήθηκε ειδική αναμνηστική σφραγίδα. Εκτέθηκαν 10 συλλογές διαφόρων εκθετών, φιλοτελικού και μη ενδιαφέροντος.

Φιλοτελική ομιλία στη ΦΕΑ

Την Δευτέρα, 16 Δεκεμβρίου, ο γνωστός φιλοτελιστής Νίκος Καρδασιλάρης έδωσε ομιλία με θέμα "Ο 5ος τύπος Νέων Χωρών και η επέτειος των 100 χρόνων από τους Βαλκανικούς Πολέμους". Την ομιλία οργάνωσε η Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών, στο εντευκτήριο της Τήνου 11, με αφορμή την επέτειο των 76 χρόνων από την ίδρυση της.

Κατά την παραπάνω εκδήλωση, στο χώρο του εντευκτηρίου εκτέθηκε η συλλογή του ομιλητή "Ο 5ος τύπος Νέων Χωρών", καθώς και φωτογραφίες από το φωτογραφικό φιλοτελικό αρχείο του Κώστα Σφήκα.

Την εκδήλωση, που σημείωσε ιδιαίτερη επιτυχία, παρακολούθησαν πολλοί φιλοτελιστές.

Συνάντηση με το Νέο Γ. Διευθυντή ΕΛΤΑ

Πρόσφατα τοποθετήθηκε στη θέση του Γεν. Διευθυντή ΕΛΤΑ το παλιό στέλεχος του Οργανισμού Ιωάννης Λεπτινιώτης.

Σύντομα μετά το διορισμό του, πραγματοποιήθηκε, μετά από πρόσκληση του ίδιου, συνάντηση με τους νυν και τέως προέδρους της ΕΦΟ, Π. Λεούση και Α. Βιρβίλη, κατά την οποία συζητήθηκαν θέματα που απασχολούν τον ελληνικό φιλοτελισμό και τους τρόπους καλύτερης συνεργασίας μεταξύ ΕΦΟ και ΕΛΤΑ. Η συζήτηση διεξήχθη σε άριστο κλίμα και πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης.

Η πρωτοβουλία αυτή του κ. Διευθυντού προκάλεσε θετικές εντυπώσεις στο φιλοτελικό κόσμο.